

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících Ing. Františka Ujčíka a Sylvy Skalkové v hlavním líčení konaném dne 2. února 2021

takto:

Obžalovaný

L. H., narozen XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, důchodce,

se podle § 226 písm. b) tr. řádu

zprošťuje obžaloby

pro skutek spočívající v tom, že:

jako revizní technik, evidenční číslo osvědčení XXXXX, vypracoval ve dnech 22. až 24. 11. 2010 Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení pro zařízení XXXXX, investora společnosti XXXXX, sídlem XXXXX, ve které na první straně uvedl závěr, že „zařízení je schopné z hlediska bezpečnosti trvalého provozu“, a dále záměrně na straně dva uvedl, že na FVE je použito 7700 ks PV modulů typu DST230P660S, 4416 ks PV modulů typu SCHOTT POLY™ 300 a 192 ks PV modulů typu SCHOTT POLY™ 290, spojených do 638 ks PV řetězců;

přičemž tuto zprávu zpracovával s vědomím, že uvedený závěr se nezakládá na pravdě, protože si byl vědom skutečnosti, že k datu provedení revize bylo na stavenišťe výroby dovezeno a namontováno celkem pouze 5276 ks FV panelů, a v době provádění revize na výrobně stále probíhaly montážní práce, kdy přinejmenším dne 24. 11. 2010 bylo prováděno zavedení kabelů traťa 3, svorkování traťa 1, dne 25. 11. 2010 svorkování traťa 1, zavedení kabelů traťa 2, zemnění GAK, dne 26. 11. 2010 práce na kabelech traťa 1 a traťa 2, dne 28. 11. 2010 elektrikářské práce v trafu 3 a dále v době od 25. 11. 2010 do 2. 12. 2010 bylo na stavbu dovezeno celkem 6617 ks panelů, které byly položeny v době do 7. 12. 2010, poté teprve následovaly elektrické zkoušky prováděné ve dnech 14. a 15. 12. 2010, poslední FV panely v množství 576 kusů byly na stavbu dovezeny dne 20. 12. 2012, a teprve dne 21. 12. 2010 byly namontován poslední FV panel, tedy

v době provádění revizní činnosti fotovoltaická elektrárna XXXXX nemohla splňovat podmínky pro provedení výchozí revize elektrického zařízení definované ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6, existenci dalších nezbytných prací k dokončení elektroinstalace výroby do revizní zprávy neuvedl, přičemž věděl, že tato revizní zpráva bude sloužit také jako doklad bezpečné provozuschopnosti pro provozovatele výroby, a musel být srozuměn se skutečností, že jím vypracovaná nepravdivá revizní zpráva o výchozí revizi může být použita jako podklad v dalších řízeních směřujících v konečném důsledku ke splnění podmínek opodstatňujících následné čerpání vyšších výkupních cen fotovoltaické energie platných pro fotovoltaické výroby uvedené do provozu v roce 2010 případně v roce 2011 provozovatelem předmětné výroby, přestože k dalším aktivním krokům v těchto řízeních sám již nepřistoupil;

tímto svým úmyslným jednáním vytvořil podmínky a pomohl tak společnosti XXXXX, se sídlem XXXXX (dále jen XXXXX) předstírat v řízení před Městským úřadem ve XXXXX, odborem výstavby, XXXXX (dále jen OV MěÚ XXXXX) stav plné dokončenosti předmětné výroby, když v tomto řízení došlo k vydání kolaudačního souhlasu Městským úřadem XXXXX, odborem výstavby, rozhodnutím ze dne 15. 12. 2010, sp. zn.: XXXXX, a to s užíváním stavby "Průmyslová zóna XXXXX – fotovoltaická výroba elektrické energie - 3. etapa“, kterým bylo povoleno užívání fotovoltaické výroby elektrické energie – 3. etapa, s instalovaným výkonem 3151,5 kWp, jako dočasné stavby na dobu 25 let, a následně umožnil společnosti XXXXX v rozporu se skutečným stavem výroby protiprávní získání licence vydané Energetickým regulačním úřadem v XXXXX pod č. XXXXX, s právní mocí ke dni 28. 12. 2010 na výrobu elektřiny fotovoltaickou elektrárnou o výkonu 3,151 MW po dobu 25 let;

na základě této licence společnost XXXXX po provedení tzv. prvního paralelního připojení dne 16. 2. 2011 provedeném společností ČEZ Distribuce, a.s., se sídlem Teplická 874/8, Děčín – Podmokly uzavřela dne 18. 2. 2011 se společností ČEZ Distribuce, a.s. smlouvu o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě vysokého napětí, č. sml. XXXXX, na jejímž základě společnost XXXXX prostřednictvím této fotovoltaické elektrárny vyrobila, dodala a fakturovala odběratelům elektřinu, čímž získala neoprávněný majetkový prospěch spočívající v nároku na zvýhodněnou výkupní cenu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu do konce roku 2011 oproti výkupním cenám elektřiny za cenu obvyklou (tržní), kdy jen za období od 28. 2. 2011 do 31. 10. 2017 společnost XXXXX vyrobila, dodala a vyfakturovala odběratelům elektřiny celkem 22.073.845 kWh elektrické energie, za kterou tak získala neoprávněné obohacení ve výši 107.507.093,- Kč, přičemž po dobu dvaceti roků garantované délky podpory může tato částka dosáhnout výše 386.544.594,30 Kč, přičemž v období od 28. 2. 2011 do 31. 12. 2012 byla způsobena škoda společnosti ČEZ Distribuce, a.s. v celkové výši 25.671.404,80 Kč, která však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektřiny ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky, v období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2015 byla primárně způsobena škoda ve výši 47.581.544,53 Kč společnosti ČEZ Prodej, a.s., se sídlem Duhová 1/425, Praha 4, která refinancovala větší část garantované ceny u společnosti OTE, a.s., se sídlem Sokolovská 192/79, Praha 8 Karlín, která je ve 100% vlastnictví České republiky, v období od 1. 1. 2016 do 31. 10. 2017 pak byla primárně způsobena škoda ve výši 34.254.143,78 Kč společnosti OTE, a.s.

tedy

dopustil se jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek pro to, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti, a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a to opatřením nástrojů ke spáchání zvláště závažného zločinu, přičemž nedošlo k pokusu ani k dokonání tohoto zvláště závažného zločinu,

tím spáchal

zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a), odst. 6 trestního zákoníku, ukončený ve stádiu přípravy podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku.

n e b o t' v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Olomouci, pobočka Brno, podal dne 25. 9. 2020 u zdejšího soudu obžalobu na L. H., v níž mu klade za vinu spáchání trestného jednání spočívající v tom, že jako revizní technik, evidenční číslo osvědčení XXXXX, vypracoval ve dnech 22. až 24. 11. 2010 Zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení pro zařízení XXXXX, investora společnosti XXXXX, sídlem XXXXX, ve které na první straně uvedl závěr, že „zařízení je schopné z hlediska bezpečnosti trvalého provozu“, a dále záměrně na straně dva uvedl, že na XXXXX je použito 7700 ks PV modulů typu DST230P660S, 4416 ks PV modulů typu SCHOTT POLY™ 300 a 192 ks PV modulů typu SCHOTT POLY™ 290, spojených do 638 ks PV řetězců; přičemž tuto zprávu zpracovával s vědomím, že uvedený závěr se nezakládá na pravdě, protože si byl vědom skutečnosti, že k datu provedení revize bylo na staveništi výroby dovezeno a namontováno celkem pouze 5276 ks FV panelů, a v době provádění revize na výrobně stále probíhaly montážní práce, kdy přinejmenším dne 24. 11. 2010 bylo prováděno zavedení kabelů trafa 3, svorkování trafa 1, dne 25. 11. 2010 svorkování trafa 1, zavedení kabelů trafa 2, zemnění GAK, dne 26. 11. 2010 práce na kabelech trafa 1 a trafa 2, dne 28. 11. 2010 elektrikářské práce v trafu 3 a dále v době od 25. 11. 2010 do 2. 12. 2010 bylo na stavbu dovezeno celkem 6617 ks panelů, které byly položeny v době do 7. 12. 2010, poté teprve následovaly elektrické zkoušky prováděné ve dnech 14. a 15. 12. 2010, poslední FV panely v množství 576 kusů byly na stavbu dovezeny dne 20. 12. 2010, a teprve dne 21. 12. 2010 byly namontován poslední FV panel, tedy v době provádění revizní činnosti fotovoltaická elektrárna XXXXX nemohla splňovat podmínky pro provedení výchozí revize elektrického zařízení definované ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6, existenci dalších nezbytných prací k dokončení elektroinstalace výroby do revizní zprávy neuvedl, přičemž věděl, že tato revizní zpráva bude sloužit také jako doklad bezpečné provozuschopnosti pro provozovatele výroby, a musel být srozuměn se skutečností, že jím vypracovaná nepravdivá revizní zpráva o výchozí revizi může být použita jako podklad v dalších řízeních směřujících v konečném důsledku ke splnění podmínek opodstatňujících následné čerpání vyšších výkupních cen fotovoltaické energie platných pro fotovoltaické výroby uvedené do provozu v roce 2010 případně v roce 2011 provozovatelem předmětné výroby, přestože ke dalším aktivním krokům v těchto řízeních sám již nepřistoupil; tímto svým úmyslným jednáním vytvořil podmínky a pomohl tak společnosti XXXXX se sídlem XXXXX, aktuálně XXXXX (dále jen XXXXX) předstírat v řízení před Městským úřadem ve XXXXXě, odborem výstavby, XXXXX, XXXXX (dále jen OV MěÚ XXXXX) stav plné dokončenosti předmětné výroby, když v tomto řízení došlo k vydání kolaudačního souhlasu Městským úřadem XXXXX, odborem výstavby, rozhodnutím ze dne 15. 12. 2010, sp. zn.: MESV/3667/2010/Čs, čj.: MESV 4168/2010/Čs, a to s užíváním stavby "Průmyslová zóna XXXXX – fotovoltaická výroba elektrické energie - 3. etapa“, kterým bylo povoleno užívání fotovoltaické výroby elektrické energie – 3. etapa, s instalovaným výkonem 3151,5 kWp, jako dočasné stavby na dobu 25 let, a následně umožnil společnosti XXXXX, v rozporu se skutečným stavem výroby protiprávně získání licence vydané Energetickým regulačním úřadem v XXXXX pod č. XXXXX dne 28. 12. 2010, s právní mocí ke dni 28. 12. 2010 na výrobu elektřiny fotovoltaickou elektrárnou o výkonu 3,151 MW po dobu 25 let; na základě této licence společnost XXXXX po provedení tzv. prvního paralelního připojení dne 16. 2. 2011 provedeném společností ČEZ Distribuce, a.s., se sídlem Teplická 874/8, Děčín – Podmokly uzavřela dne 18. 2. 2011 se společností ČEZ Distribuce, a.s. smlouvu o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě vysokého napětí, č. sml. XXXXX, na jejímž základě společnost XXXXX prostřednictvím této fotovoltaické elektrárny vyrobila, dodala a fakturovala odběratelům elektřinu, čímž získala neoprávněný majetkový prospěch spočívající v nároku na zvýhodněnou výkupní cenu elektřiny z fotovoltaických zdrojů uvedených do provozu do konce

roku 2011 oproti výkupním cenám elektřiny za cenu obvyklou (tržní), kdy jen za období od 28. 2. 2011 do 31. 10. 2017 společnost XXXXX vyrobila, dodala a vyfakturovala odběratelům elektřiny celkem 22.073.845 kWh elektrické energie, za kterou tak získala neoprávněně obohacení ve výši 107.507.093,- Kč, přičemž po dobu dvaceti roků garantované délky podpory může tato částka dosáhnout výše 386.544.594,30 Kč, přičemž v období od 28. 2. 2011 do 31. 12. 2012 byla způsobena škoda společnosti ČEZ Distribuce, a.s. v celkové výši 25.671.404,80 Kč, která však vyplacenou garantovanou cenu zpětně refinancovala jednak od spotřebitelů elektřiny ve formě poplatků za distribuci, jednak vyrovnávacími platbami od ostatních distribučních společností a dále z dotací ze státního rozpočtu České republiky, v období od 1. 1. 2013 do 31. 12. 2015 byla primárně způsobena škoda ve výši 47.581.544,53 Kč společnosti ČEZ Prodej, a.s., se sídlem Dubová 1/425, Praha 4, která refinancovala větší část garantované ceny u společnosti OTE, a.s., se sídlem Sokolovská 192/79, Praha 8 Karlín, která je ve 100% vlastnictví České republiky, v období od 1. 1. 2016 do 31. 10. 2017 pak byla primárně způsobena škoda ve výši 34.254.143,78 Kč společnosti OTE, a.s.

2. Trestné jednání obžalovaného L. H. bylo v obžalobě kvalifikováno jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a), odst. 6 trestního zákoníku ukončený ve stádiu pokusu podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku, neboť, jak vyplývá z právní věty, obžalovaný se dopustil jednání, které záleželo v úmyslném vytváření podmínek proto, aby jiného obohatil tím, že uvede někoho v omyl a zamlčí podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku škodu velkého rozsahu, a to opatřením nástrojů ke spáchání zvlášť závažného zločinu, přičemž nedošlo k pokusu ani k dokonání tohoto zvlášť závažného zločinu.

Právní úprava

3. Před rozbořem jednotlivých důkazů provedených u hlavního líčení a skutkových zjištění z nich učiněných, považuje nalézací soud za nezbytné ve stručnosti nastínit platnou právní úpravu. Trestná činnost obžalovaného spojená s výstavbou FVE totiž není zcela typickou trestnou činností majetkového charakteru, která je z časového hlediska páchána průběžně. Navíc v rámci této netypické trestné činnosti jsou skutkové okolnosti nyní projednávány trestní věci, resp. trestného jednání obžalovaného, poněkud nezvyklé i v rámci trestné činnosti, která byla u zdejšího soudu žalována v typově obvyklých trestních věcech, souvisejících s výstavbou FVE. To ostatně naznačil sám státní zástupce, jak v podané obžalobě, tak i v závěrečné řeči u hlavního líčení.
4. Činnost FVE byla v uvedené době, tj. prakticky až do konce roku 2012 upravena zákonem č. 180/2005 Sb. o podpoře výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů energie a o změně některých zákonů. Podle § 3 odst. 1 tohoto zákona se podpora vztahovala na výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů vyrobenou v zařízeních v České republice za využití obnovitelných zdrojů, s výjimkou větrných elektráren, umístěných na rozloze 1 km² o celkovém instalovaném výkonu nad 20 MWe. Podle § 4 odst. 1 tohoto zákona provozovatelé distribučních soustav byli povinni na svém, licencí vymezeném, území přednostně připojit k přenosové soustavě nebo k distribučním soustavám zařízení uvedená § 3 za účelem přenosu nebo distribuce elektřiny z obnovitelných zdrojů, pokud o to výrobce elektřiny z obnovitelných zdrojů požádal a pokud splňoval podmínky připojení a dopravy elektřiny stanovené zvláštním předpisem. Za tento zvláštní předpis je třeba považovat zákon č. 458/2000 Sb. tzv. energetický zákon. Podle § 3 odst. 3 energetického zákona mohou podnikat v energetických odvětvích na území ČR, a to za podmínek stanovených tímto zákonem osoby pouze na základě licence udělené Energetickým regulačním úřadem (pozn. dále jen ERÚ). Fyzická nebo právnická osoba, která žádala o udělení licence, musela prokázat mj. že má dostatečné finanční a technické předpoklady k zajištění výkonu licencované činnosti a její povinností bylo dále doložit vlastnické nebo užívací právo k energetickému zařízení, které má sloužit k výkonu licencované činnosti (§ 5 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb.). Energetické zařízení muselo mít technickou úroveň odpovídající právním předpisům a technickým normám. Podmínky udělení licence byly vymezeny v ustanovení § 7 odst. 1 tohoto zákona, kdy licence se udělovala na základě písemné žádosti, k níž bylo nutno (podle § 7 odst. 4 písm. d), e) tohoto zákona) připojit

doklady prokazující finanční a technické předpoklady a dále doklady, prokazující vlastnické nebo užívací právo k technickému zařízení.

5. Prováděcí vyhláška č. 426/2005 Sb. o podrobnostech udělování licencí pro podnikání v energetických odvětvích, která byla účinná v roce 2010, stanovila technické předpoklady, které se prokazovaly mj. dokladem, prokazujícím splnění požadavků k zajištění bezpečnosti práce (tzv. revizní zprávou) stanovených zvláštním předpisem. Tímto právním předpisem bylo ustanovení § 6c odst. 1 písm. a) zákona č. 174/1968 Sb. o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, podle něhož organizace a podnikající fyzické osoby zajistí při uvádění do provozu a při provozování vyhrazených technických zařízení bezpečnostní opatření a provedení prohlídek, revizí a zkoušek ve stanovených případech. Licenci bylo možno vydat pouze na podkladě zákonem stanovených dokladů, které byly tzv. povinnými důkazy a předkládaly se spolu s žádostí o udělení licence, mj. společně s dalšími důkazy, prokazujícími finanční předpoklady. Celé řízení o vydání licence ze strany ERÚ je řízením správním, a proto se v souladu s ustanovením § 1 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb. tzv. správního řádu postupovalo právě podle tohoto předpisu. Podle § 50 správního řádu je podkladem pro vydání rozhodnutí návrh účastníků, dále důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, listiny od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Podle správního řádu tyto podklady správní orgán hodnotí podle své úvahy, přičemž pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo včetně toho, co uvedli účastníci. V rámci licenčního řízení proto jako podklad pro rozhodnutí mohou sloužit i jiné důkazy, které účastníci navrhnou.
6. Podle § 6 odst. 1 zákona č. 180/2005 Sb. byl ERÚ zmocněn ke stanovení výkupní ceny za elektřinu z obnovitelných zdrojů, samostatně pro jednotlivé druhy obnovitelných zdrojů a zelené bonusy, a to vždy na kalendářní rok dopředu. Cenovým rozhodnutím ERÚ č. 4/2009 Sb. ze dne 3. 11. 2009, resp. č. 5/2009 ze dne 23. 11. 2009 byly stanoveny výkupní ceny elektřiny z obnovitelných zdrojů a tzv. zelené bonusy pro zařízení vyrábějící elektřinu s využitím slunečního záření s instalovaným výkonem nad 30 kW, a to uvedené do provozu v době od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2010. Výkupní cena elektřiny dodané do sítě byla stanovena na částku 12.150 Kč za MW a výše zeleného bonusu byla stanovena částkou 11.180 Kč za MW.
7. Zákon č. 180/2005 Sb. byl novelizován zákonem č. 137/2010 Sb. s účinností od 1. 1. 2011. Na základě tohoto zákona, ve spojení s cenovým rozhodnutím ERÚ č. 2/2010 ze dne 8. 11. 2010 došlo k výraznému snížení výkupních cen elektřiny z FV zdrojů. Pro zdroje s instalovaným výkonem nad 100 kW, které byly uvedené do provozu v době od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 byla stanovena výkupní cena elektřiny dodané do sítě na částku 5.500 Kč za 1 MWh a u zelených bonusů byla stanovena částka 4.500 Kč za 1 MWh. Je tedy zřejmé, že došlo k poklesu o 50% v případě výkupních cen a o 60% v případě zelených bonusů u zdrojů uvedených do provozu v roce 2011 oproti zdrojům uvedeným do provozu v roce 2010. Ze změny této právní úpravy bylo v obecné rovině možno dovodit motivaci většiny investorů, kteří měli v roce 2010 rozestavěné FVE, aby je uvedli do provozu ještě v roce 2010, nikoliv až v roce 2011 event. později. Nyní projednávaná trestní věc, týkající se XXXXX se však od většiny jiných zdrojů, které se staly předmětem trestního řízení, vymyká, což bylo prokázáno u hlavního líčení, jak bude rozvedeno v pasáži týkající se skutkových zjištění.
8. Nalézací soud však považuje za nezbytné také upozornit, že nezbytným předpokladem pro získání výkupní ceny, ať už pro FV zdroje uvedené do provozu v roce 2010, nebo uvedené do provozu v roce 2011, jako tomu bylo u XXXXX, bylo pochopitelně udělení příslušné licence. Licence udělovaná ERÚ představuje, podle platné právní úpravy, oprávnění k podnikání v energetickém odvětví. Dalším nezbytným předpokladem pro získání výkupních cen, včetně zelených bonusů, bylo pochopitelně uvedení příslušné výroby do provozu v rozhodném období, a to buď do konce roku 2010 nebo do konce roku 2011, pokud výrobce uplatňoval nárok alespoň na snížené výkupní

ceny, resp. zelené bonusy. Nalézací soud tedy stručně rekapituluje shora rozebranou právní úpravu, podle níž základní podmínkou pro získání garantované výkupní ceny bylo za a) získání licence a za b) provedení tzv. prvního paralelního připojení. Základní podmínkou pro získání licence bylo nejen prokázání vlastnického nebo užívacího práva (§ 7 odst. 1, odst. 4 písm. e) zákona č. 458/2000 Sb.), ale také prokázání technických předpokladů (§ 5 odst. 3 téhož zákona), které se prokazovaly především revizní zprávou a kolaudačním nebo jiným odpovídajícím souhlasem. Třetím nezbytným předpokladem pro získání licence bylo pochopitelně prokázání finančních předpokladů (§ 7 odst. 4 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb.).

9. Obžaloba byla na L. H. podána, stručně řečeno proto, že vydal zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení pro XXXXX, kterou zpracoval na základě revize provedené ve dnech 22. – 24. 11. 2010, jako certifikovaný revizní technik. Ve své zprávě uvedl, že zařízení je schopné z hlediska bezpečnosti trvalého provozu, ačkoliv podle závěrů obžaloby pro takové tvrzení neměl zákonné podmínky. Revizní zpráva se stala podkladem pro stavební řízení a jak vyplývá ze skutkového tvrzení obžaloby, L. H. takto vytvořil podmínky a pomohl společnosti XXXXX předstírat před Městským úřadem ve XXXXX stav plné dokončenosti elektrárny, a to za účelem získání kolaudačního souhlasu. V konečném důsledku tak umožnil, aby společnost protiprávně získala licenci, dosáhla prvního paralelního připojení do distribuční sítě společnosti ČEZ Distribuce a. s. a vyrobenou, dodanou elektřinu pak fakturovala za zvýhodněnou výkupní cenu, čímž vznikla škoda jednotlivým subjektům, specifikovaným v obžalobě. Podstatou tohoto trestního řízení proto bylo především posouzení otázky pravdivosti údajů uvedených v revizní zprávě, která se stala podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu a pro získání licence. Teprve na podkladě ustálených skutkových zjištění mohl nalézací soud, jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku, řešit otázky právní, tj. naplnění zejména formálních znaků žalovaného trestného činu.

Skutková zjištění

10. Na základě důkazů provedených u hlavního líčení dne 2. 2. 2021 učinil nalézací soud odpovídající skutková zjištění, která v souladu s pravidly trestního procesu směřovala primárně k prokázání toho, zda se skutek stal, zda se na něm svým jednáním v potřebném rozsahu podílel právě obžalovaný, zda jeho jednání vykazovalo znaky potřebné pro naplnění objektivní stránky trestného činu podvodu podle § 209 trestního zákoníku a zejména pak, zda byly naplněny i potřebné znaky zavinění ve formě úmyslu, vyžadované trestním zákonem. Souhrnně lze k jednotlivým důkazům, provedeným u hlavního líčení, konstatovat, že u žádného z důkazů nebyly zjištěny takové skutečnosti, pro které by bylo možno některý z důkazů označit, jako důkaz tzv. neprocesní, tedy opatřený v rozporu s procesními předpisy. Za takového stavu by totiž nalézací soud z předmětného důkazu nemohl vycházet. Nalézací soud listinné důkazy, vedle svědeckých výpovědí, považoval za důkazy věrohodné, o něž mohl opřít svoje skutkové a následně i právní závěry. Zejména u svědeckých výpovědí, provedených postupem podle § 211 odst. 1 trestního řádu, tj. čtením za souhlasu procesních stran, je třeba připustit, že do jisté míry negativní roli sehrál výrazný časový odstup od skutkových událostí. Nalézací soud však veškeré provedené důkazy hodnotil jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném kontextu a souvislostech. Každý důkaz byl hodnocen jako z hlediska jeho věrohodnosti a pravdivosti, tak z hlediska jeho návaznosti na další provedené důkazy, ať už svědecké výpovědi, nebo důkazy listinné. Cílem nalézacího soudu bylo pochopitelně vytvořit ucelený řetězec důkazů, který by mohl být oporou pro nezpochybnitelný výrok o vině obžalovaného ve smyslu obžaloby. V opačném případě je nalézací soud povinen zcela důsledně respektovat elementární procesní zásadu „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaného a takto hodnotit jak každý jednotlivý důkaz, tak i veškeré důkazy ve vzájemných souvislostech. Právě tato stěžejní zásada spravedlivého procesu byla důsledně uplatněna a vedla nalézací soud k vyhlášení zprošťujícího rozsudku, jak vyplývá z jeho samotného výroku.

11. **Obžalovaný L. H.** u hlavního líčení, ostatně shodně jako v přípravném řízení, uvedl, že se necítí být vinen ze spáchání trestného jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. V rámci své výpovědi uvedl, že byl v té době zaměstnanec firmy XXXXX a revizi na elektrárně dělal právě z titulu svého zaměstnaneckého poměru. Ostatně do firmy byl přijat jako certifikovaný revizní technik a tuto práci dělal také na jiných zařízeních, nejen na XXXXX. Obžalovaný vysvětlil, že když přišel na elektrárnu, byly zde namontované trafostanice, bylo provedeno jejich uzemnění a také byly položeny všechny kabelové spoje. On sám zjistil, že díky tomuto stavu může revizi provádět. Revize se provádí pro kontrolu bezpečnostních prvků elektrické soustavy. Panely jako takové na uvedené elektrárně nebyly předmětem jeho revize. Obžalovaný vysvětlil svůj odborný názor spočívající v tom, že panel je výrobek, který je dodáván s nějakým certifikátem výrobce a je považován za tzv. spotřební materiál. On sám jako revizní technik kontroloval především uzemnění stanic, neboť každá trafostanice musí být z hlediska bezpečnosti řádně uzemněná a kabelové propoje musí odpovídat technickým normám, proto kontroloval zejména, aby nebyly porušeny spoje, protože musí odpovídat izolačním stavům podle výše napětí. Při provádění vlastního měření uzemnění těch trafostanic, používal měřící přístroj, kterým kontroloval uzemnění. S uzemněním byly spojeny i tzv. konstrukce, na nichž byly panely umístěny. Ty byly také spojeny s uzemněním, neboť to všechno obžalovaný kontroloval. Kromě toho pro sbírání nebo převod, přívod vyrobeného napětí, zde byly nainstalovány tzv. rozvaděče – string boxy, ze kterých byly vedeny kabely do sběrných trafostanic, v nichž byla elektřina přeměňována na vysoké napětí. U kabelů obžalovaný kontroloval izolační stavy, jak mezi sebou, tak i proti té zemi. To byly hlavní aspekty pro kontrolu bezpečnosti zařízení. Obžalovaný trval na tom, že při svém měření neshledal na zařízení žádné závady. Trafostanice, jako takové, byly montážní firmou dodány jako celek, a to i s částečnou revizí nebo certifikátem, který osvědčoval jejich správnost pro zapojení. Pokud tedy probíhaly nějaké práce na trafostanicích, pak obžalovaný upozornil na to, že transformátor je pojímán jako celek. Je tam dále spousta kabelů na monitorování, ovládání, ale to však již nejsou hlavní kabely pro výrobu, které tedy nesouvisely s jeho činností revizního technika. K dotazu soudu obžalovaný L. H. upozornil, že dokonce v pracovní smlouvě u firmy XXXXX má uvedeno, že je revizním technikem. Tuto práci vykonává od roku 1980 a má oprávnění dělat revize od NN do VN do 35 kilovoltů včetně hromosvodů, a to jak na povrchu, tak i vlastně v dolech, kde původně pracoval. V minulosti dělal pro firmu XXXXX revize odhadem asi na 10 elektrárnách. Tento úkol, provést revizi na instalovaném zařízení, dostal od vedení společnosti, ve které pracoval. Obžalovaný vyloučil, že by revizní zprávu zpracoval na základě požadavku např. investora nebo generálního dodavatele v rámci své externí činnosti, když vysvětlil, že to bylo součástí jeho zaměstnání u firmy XXXXX, a proto také za zpracovanou revizní zprávu na elektrárnu XXXXX nedostal žádnou mimořádnou finanční odměnu. Provedení revize a zpracování revizní zprávy bylo součástí jeho pracovní náplně, za kterou dostal běžnou mzdu. Komu však revizní zprávu fyzicky přímo předal, obžalovaný přesně určit nedokázal s vysvětlením, že ji odevzdal z 90% na vedení společnosti XXXXX. Ke své kvalifikaci revizního technika obžalovaný vysvětlil, že od roku 2000 absolvoval každý 5 let přezkušování. Pro revize FVE se jemu, ani dalšími revizními technikům v té době, tj. ke konci roku 2010 nedostalo žádného speciálního proškolení, ani jim nebyly poskytnuty žádné speciální odborné materiály. Podle názoru obžalovaného však zařízení elektrárny není v ničem specifické oproti jiným zařízením, a proto při revizích vycházel především z vlastní zkušenosti. Obžalovaný uvedl, že při této revizi se jedná především o měření uzemnění izolačních stavů. Elektrárna je podle nějakých odborných názorů považována za spotřebič, ale v zásadě je to výroba, takže podle zkušeností obžalovaného jsou tato zařízení v podstatě stejná, a proto činnost revizního technika musí být stejná, neboť se provádí především kontrola bezpečnosti. Hodnoty, které obžalovaný měřil, musí odpovídat příslušnému předpisu, a to jak v otázce izolačních stavů, tak v otázce přechodu uzemnění, dotyků, napětí apod. Všechno se to váže a příslušné normy. V revizní zprávě, týkající se konkrétně XXXXX, která je předmětem obžaloby, L. H. uvedl, že dělal pouze jednu zprávu o výchozí revizi s tím, že v průběhu montáží došlo k nějaké změně. Sám neměl přesné informace o tom, jestli ke změně došlo na základě dohody s firmou ČEZ, ale

vzhledem k tomu, že došlo ke snížení výkonu, dostal další projekt, na kterém bylo uvedeno těch 3212 FVP, takže první stránka, která označovala název elektrárny, obsahovala údaje o snížení výkonu. Jinak obsah revizní zprávy byl úplně stejný. Obžalovaný také upozornil, že jemu, jako reviznímu technikovi, nepřísluší kontrolovat výkon FVE, neboť jeho úkolem bylo kontrolovat bezpečnost elektrárny. Před zpracováním revizní zprávy na místě samém, tedy v elektrárně, zjistil, že stavba odpovídá projektu, který, pro účely provedení revize, dostal. Rozmístění kabelové trasy, uzemnění a další komponenty odpovídaly zpracovanému projektu. Obžalovaný upozornil na to, že pro jeho činnost kontroly bezpečnosti nepotřeboval, aby byly nainstalované všechny FV panely, protože na nich nic nekontroloval. Sám, jak vyplývá z revizní zprávy, kontroloval všechno od těch skříní, které byly připojeny, do kterých byly staženy vývody od těch skříní do těch stanic, kde byly měniče. Firma XXXXX dělala přívod vysokého napětí. Instalaci nízkého napětí jejich firma nedělala, to dělala firma XXXXX. Po nahlédnutí na revizní zprávu (č. l. 745-749) obžalovaný vysvětlil, ostatně shodně jako v přípravném řízení, že opravil průvodní, tedy tzv. první stránku revizní zprávy pouze v části, která se týkala konkrétního označení výkonu elektrárny. Samotná provedená revize, jak vyplývá z následujících listinných důkazů, zůstala plně v platnosti. Šlo tedy pouze o změnu označení původního zařízení XXXXX (č. l. 746) na XXXXX. Změna výkonu však nijak neovlivnila závěry obžalovaného o revidovaném zařízení. Tato druhá revizní zpráva (č. l. 745, resp. 969) je v zásadě stejná jako předchozí revizní zpráva (č. l. 746), když rozdíl je pouze ve výkonu a v celkovém údaji o připojení (instalování), což obžalovaný také na zprávě (č. l. 969) u hlavního líčení označil. Nalézací soud ovšem podotýká, že tento údaj je shodný na obou revizních zprávách (č. l. 746 a 745, resp. 969). Ostatně, jak bylo zjištěno v průběhu dokazování, obsah revizní zprávy pro zařízení XXXXX (č. l. 746 a násl.) je, s výjimkou tohoto úvodního údaje, který je změněn na zařízení XXXXX shodný s druhou revizní zprávou (č. l. 969 a násl.). V rámci své výpovědi u hlavního líčení obžalovaný L. H. dále uvedl, že revizi dělal v rámci svého pracovního úkolu pro svého zaměstnavatele a neví tedy, jestli vyhotovení revizní zprávy bylo součástí zakázky jeho zaměstnavatele, tj. firmy XXXXX vůči jeho zákazníkovi. Revizní zprávu zaměstnavatel obžalovaného chtěl proto, že tam dělali část připojení a bylo nutné uzavřít, že instalované zařízení je po stránce bezpečnosti v pořádku, aby to mohli předat montážní firmě nebo další společnosti. Podrobnosti zakázky však obžalovaný nezná. Kromě toho, co instalovala firma XXXXX, obžalovaný kontroloval, jako revizní technik, i práci, kterou odvedly jiné firmy. Jak s touto revizní zprávou naložil jejich zákazník, on sám pochopitelně neví.

12. S výpovědí obžalovaného koresponduje výpověď **svědka M. H.**, vyslechnutého v přípravném řízení dne 30. 8. 2018 (č. l. 145-148). Svědek potvrdil, že firma XXXXX se na výstavbě XXXXX podílela jako subdodavatel pro zhotovitele elektrárny, a to firmu XXXXX. Úkolem jejich firmy bylo instalovat rozvody vysokého napětí, tedy kabel od již položeného kabelu do vstupní stanice vysokého napětí. Vzhledem k tomu, že v lokalitě jsou vlastně dvě FVE, pak zřejmě z důvodu úspor byly vedeny kabely od těchto elektráren v jednom výkopu, tedy od rozvodny XXXXX a kabel, který měl patřit pro FVE společnosti XXXXX byl ukončen pár set metrů před výstupní stanicí vysokého napětí této XXXXX. Firma XXXXX táhla od tohoto kabelu kabel k místu FVE do té výstupní stanice, a také musela kabely propojit. Svědek potvrdil, že obžalovaný L. H. prováděl dozor jejich práce a na závěr také práce revidoval. Firma XXXXX neměla sice samostatnou objednávku od firmy XXXXX na provedení revizních prací, ale v rámci dobrých vztahů se dohodli na tom, že revizi na celou elektrárnu udělají, a proto byl revizí pověřen obžalovaný, jako revizní technik firmy XXXXX. Svědkovi samotnému není nic známo o tom, zda byly či nebyly instalovány všechny FV panely na elektrárně v době, kdy obžalovaný prováděl revizi, neboť svědek v té době na elektrárně nepobýval. Je mu však známo, že se neustále vedou odborné diskuze o tom, zda v době revize musí být na instalovány všechny panely. Podle názoru svědka, pokud panel obsahuje prohlášení o shodě, má tedy tzv. certifikát, je to finální výrobek, který lze přirovnat k varné konvici v rodinném domě, když ta rovněž nemusí být zapojena v době, kdy revizní technik na dům dělá revizi. Revizní zprávu, z hlediska dokončenosti FVE, lze zpracovat poté, kdy lze provést měření,

kteří zajistí bezpečnost budoucího provozu. Revizní zpráva tak slouží k potvrzení bezpečného provozu. Co se týče této elektrárny společnosti XXXXX, ta byla připojena do sítě distributora společnosti ČEZ Distribuce a. s. zřejmě až v únoru 2011, když důvodem byla zřejmě nepřipravenost ze strany tohoto distributora. Nezbytnou podmínkou pro připojení této FVE do sítě distributora bylo totiž provedení rekonstrukce rozvodny XXXXX ve XXXXX, kam měl být vyveden výkon obou FVE. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že s obžalovaným spolupracuje více než 20 let a za celou dobu nepotkal z hlediska odbornosti, pracovního přístupu lepšího člověka. Všechny firmy v okolí neustále kontaktují obžalovaného jako odborníka, i když je aktuálně v důchodu, aby jim poskytl odborné rady. I přes vysoké odborné znalosti, je obžalovaný svědkem hodnocen jako přívětivý, skromný a bohužel byl vtažen do této kauzy, i když chtěl pouze pomoci a dělal jako mimořádný odborník svoji práci.

13. Tvrzení svědka M. H. o subjektech investora i hlavního dodavatele na této elektrárně potvrzuje také listinný důkaz, kterým je **Smlouva o dílo**, podepsaná smluvními stranami ve dnech 21. 7., 31. 7. a 3. 8. 2010 (č. l. 929-962). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že firma XXXXX se sídlem v XXXXX, byla zhotovitelem FVE pro zákazníky, jimiž byla firma XXXXX. XXXXX a dále firma XXXXX. V rámci čl. 1e) je specifikována část díla, kterou je mj. zprostředkování vydání všech povolení a licencí potřebných k uvedení FVE do plného provozu a k jejímu provozování. Jak vyplývá z čl. 2.1, zhotovitel se zavázal uskutečnit dílo, tj. výstavbu a montáž XXXXX (III.) tzv. na klíč. V čl. 3.6 je součástí předmětu díla také získání kolaudačního souhlasu a dokončení připojení elektrárny do sítě. Plný komerční provoz měl být, včetně zahájení dodávek do sítě, zahájen 20. 12. 2010 (čl. 4.2 písm. d), když v opačném případě hrozila zhotoviteli smluvní pokuta, jejíž podmínky jsou upraveny v čl. 15 této Smlouvy.
14. Zástupce jednoho z klientů, tj. firmy XXXXX I.V. byl rovněž vyslechnut v přípravném řízení v procesním postavení svědka (č. l. 157) a uvedl, že sice zastupoval investora, avšak koncovým investorem byl fond XXXXX. Podle názoru svědka byla elektrárna XXXXX kompletně dokončena v prosinci 2010, ale stavební deník jim nikdy nebyl předán oficiální cestou. O tom, že byl stavební deník zřejmě veden, se dozvěděli až po letech probíhajících soudních sporů. Generálním dodavatelem byla firma XXXXX, která měla zajistit nejen výstavbu, ale veškerá povolení k provozu FVE včetně licence z ERÚ a tzv. prvního paralelního připojení u firmy ČEZ Distribuce. Elektrárna sice byla na konci roku 2010 připravena k připojení do sítě, avšak firma ČEZ Distribuce ji nepřipojila. Protože nedošlo k tzv. prvnímu paralelnímu připojení, nemohli inkasovat zvýšené výkupní ceny pro zařízení uvedená do provozu v roce 2010. V konečném důsledku tedy pobírají výkupní ceny snížené přibližně o 55%. K samotné revizní zprávě svědek uvedl, že ji poprvé viděl až někdy v roce 2014, když bylo zahájeno soudní řízení o licenci. Zpracování revizní zprávy bylo v gesci dodavatele elektrárny, neboť svědek sám, ani jeho spolupracovníci vůbec netušili, v jaké fázi má být revizní zpráva vypracována a rovněž neřešili otázku toho, zda na ní musí být nainstalovány všechny FV panely. Po absolvování několika soudních řízení však svědek dospěl k závěru, že revizní zpráva, zpracovaná obžalovaným odpovídala ve své kvalitě revizním zprávám zpracované pro jiné FVE, stejného nebo dokonce většího rozsahu. Svůj závěr svědek vysvětlil tím, že v průběhu řízení získali od ERÚ revizní zprávy od cca 20 největších FVE, které získaly licenci v roce 2020. K dopisům od zástupce generálního dodavatele Ch.F. ze dne 21. a 23. 12. 2010 se svědek vyjádřit nedokázal.
15. **Svědka CH. F.**, vyslechnutý cestou mezinárodněprávní pomoci dne 5. 8. 2019 (překlad výslechu č. l. 380 a násl.), potvrdil, že pracoval u firmy XXXXX jako projektový manažer i na projektu XXXXX. Zmíněné dopisy ze dne 21. a 23. 12. 2010 skutečně psal on sám a chtěl jimi dokumentovat, že elektrárna nemohla být ještě v tomto okamžiku hotova. Postupem času si vybavil, že na poli byly tři trafostanice, které již byly hotovy a také jedna, ještě nedokončená, předávací stanice, která slouží k napájení do sítě. Svědek sám byl na elektrárně možná 20krát a vedením projektu byl pověřen svými nadřízenými Ch.W. a P.K. Úkolem svědka bylo řešit otázku

plánování, avšak nakupování a objednávání panelů bylo v kompetenci jeho nadřízených. Předloženou revizní zprávu svědek nezná a podle jeho názoru to nemohla být závěrečná revizní zpráva, ale nějaká dílčí revizní zpráva, neboť k tomuto datu nebyly nainstalovány ještě všechny FV panely. V listopadu 2010 nebylo zařízení, tj. FVE schopna provozu.

16. Výpovědi **svědků P. K.** (č. l. 415) a **Ch.W.** (č. l. 268), kteří byli nadřízenými svědka CH. F., zůstaly bez většího důkazního významu. Svědek W. uvedl, že byl sice technickým vedoucím firmy XXXXX a na stavbě elektrárny byl asi pětkrát, ale sám si nevzpomíná, že by firma pověřila obžalovaného L. H. provedením revize. Za postup výstavby elektrárny odpovídal projektový vedoucí CH. F. Svědek pouze potvrdil, že uvedená zakázka byla pro jejich firmu katastrofická, neboť firma dostala zaplacené méně než polovinu ceny za toto dílo. Vzhledem k tomu pravděpodobně nepředali zákazníkovi žádnou projektovou dokumentaci. Svědek se vyjádřil také k předávacímu protokolu z 15. 12. 2010 a uvedl, že ing. T.M. mu vysvětlil, že zařízení musí být předáno. V té době podle něj byly všechny komponenty dodány a nainstalovány. Tento protokol svědek také potvrdil. Předloženou revizní zprávu obžalovaného viděl svědek údajně poprvé, když mu byla předložena a zmíněné dopisy z 23. a 21. 12. 2010 konstatovaly stav výstavby elektrárny. Svědek P.K. byl ředitelem společnosti XXXXX, avšak na stavbě této elektrárny se nikterak nepodílel, nebyl odpovědný za technické záležitosti a s odstupem času si žádné detaily vybavit nedokázal.
17. Žádné rozhodující skutečnosti pak nebyly zjištěny ani z výpovědi další dvou svědků, zastupujících společnost Draka Service, kteří byli vyslechnuti rovněž cestou mezinárodní pomoci. **Svědka M.B.** (č. l. 308 a násl.) potvrdil, že ve firmě pracoval jako projektový vedoucí a měl na starosti především podporu projektového managementu a technické plánování. Postup stavby elektrárny na místě kontroloval stavbyvedoucí D.N. který vedl i stavební deník. Podle názoru svědka se do stavebního deníku zapisovalo denně. Ke dni zpracování revizní zprávy nebyla elektrárna ještě provozuschopná, neboť chyběl bod připojení na síť a nebyly dodány všechny solární moduly. S výpovědi svědka M.B. koresponduje i výpověď **svědka D.N.** (č. l. 345), který potvrdil, že byl zodpovědný za kompletní výstavbu elektrárny, za provedení prací a rozdělení lidí. Každý den psal stavební zprávu a svoje stavební deníky předal nadřízenému, kterým byl M.B. Také podle tvrzení tohoto svědka nebyla v prosinci elektrárna kompletně zhotovená, neboť ještě nestála předávací stanice. Obžalovaného L. H. svědek, podle svého tvrzení, nezná a revizní zprávu neviděl.
18. S výpověďmi těchto svědků korespondují také listinné důkazy – **stavební denní zprávy** jejich zaměstnavatele, tj. firmy XXXXX (č. l. 1641-1671). Těmito listinnými důkazy bylo prokázáno, že v době po zpracování revizní zprávy byly na stavbě 26. 11. 2010 složeny dva kamiony s celkem 1.288 ks FV modulů. Následující den 27. 11. 2010 bylo vyloženo z pěti kamionů 1.800 ks modulů, 30. 11. 2010 ze čtyř kamionů 1.193 ks modulů. V následujícím období 1. 12. 2010 došlo ke složení čtyř kamionů s 1.440 ks modulů, 2. 12. 2010 byl vyložen jeden kamion s 320 ks modulů, 4. 12. 2010 došlo k vyložení jednoho kamionu s 644 ks modulů. Poslední FV moduly byly složeny v počtu 576 ks dne 20. 12. 2010. Tyto záznamy obsahující denní stavební pracovní činnost rovněž svědčí o tom, že poslední FV panel byl společností XXXXX na místě instalován 21. 12. 2010 (č. l. 760-767).
19. **Předávacím protokolem ze dne 15. 12. 2010** (č. l. 963) však bylo prokázáno, že objednatel, tj. firma FVE III. XXXXX s. r. o. zastoupená I.V. a T.M., který jako jednatel společnosti také protokol podepsal, prohlásila, že dílo je dokončeno a přebírá jej ve stavu odpovídajícím smluvenému rozsahu. Za zhotovitele díla firmu XXXXX protokol podepsal Ch. W., technický ředitel. **Svědka T.M.,** který protokol podepsal, byl vyslechnut v přípravném řízení dne 7. 11. 2019 (č. l. 149) a uvedl, že se stal v listopadu 2010 jednatelem společnosti XXXXX. Vzhledem k tomu, že je profesí ekonom zabýval se především finančními záležitostmi, mezi které patřily i faktury vystavené firmou XXXXX. Úkolem této firmy totiž bylo postavit stavbu FVE tzv. na klíč a předat ji investorovi se všemi povoleními, schváleními, včetně připojení do sítě distributora, což ostatně vyplývalo i ze

samotné smlouvy. Společnost XXXXX, ačkoliv měla povinnost vést stavební deník, přesto tento stavební deník investorovi nepředala. Vzhledem k tomu, že kolaudační souhlas byl vydán 15. 12. 2010, pak zřejmě z pohledu stavebního úřadu byla stavba elektrárny k tomuto datu dokončena. Samotnou revizní zprávy svědek v roce 2010 neviděl a až dodatečně zjistil, že ji měl zpracovat obžalovaný L. H.. Firma, kterou však svědek zastupoval, měla smlouvu pouze s firmou XXXXX nikoliv s firmou XXXXX, která pracovala pro firmu XXXXX, ani se samotným obžalovaným L. H., který byl právě zaměstnancem firmy XXXXX. V závěru své výpovědi svědek potvrdil, že tento předávací protokol z 15. 12. 2010 podepsal on sám, a to společně s Ch. W. z firmy XXXXX. V té době se svědek domníval, že je elektrárna dokončená, neboť neměl důvod nevěřit kolaudačnímu souhlasu stavebního úřadu, na který sám spoléhal. Až dodatečně zjistil od policie, že tam snad nějaké panely chyběly.

20. Vydání kolaudačního souhlasu dne 15. 12. 2010 předcházelo řízení vedené u Městského úřadu XXXXX, na odboru výstavby. **Zápisem ze dne 29. 11. 2010** (č. l. 744) bylo prokázáno, že při šetření na místě samém byla sice prokázána funkčnost stavby, která však nebyla zcela vybavena celkovým počtem FV panelů podle stavebního povolení. Tomuto šetření na místě samém byla přítomna za Stavební úřad Městského úřadu XXXXX A.Č. a dále Bc. Z.B. za Hasičský záchranný sbor. Oba byli vyslechnuti v přípravném řízení v procesním postavení svědků. **Svědék Bc. Z.B.** (č. l. 137) potvrdil, že vůbec první šetření bylo na místě výstavby XXXXX provedeno 9. 11. 2010, když zjistili, že část FVE nebyla k tomuto dni instalována a svědek proto dospěl k přesvědčení, že není prokázán bezpečný provoz elektrárny a neudělal souhlas s vydáním kolaudačního souhlasu. Opakovaná prohlídka byla provedena právě 29. 11. 2010, kdy, podle názoru svědka, se mu stavba jevila již schopná pro uvedení do provozu. Navíc byla předložena revize elektro, což ho přesvědčilo o schopnosti bezpečného provozu systému. Svědek tedy vydal další stanovisko k FVE, a to stanovisko souhlasné, které sloužilo jako jeden z podkladů pro stavební úřad při jeho rozhodování. Svědek vysvětlil, že jeho úkolem při závěrečné kontrolní prohlídce bylo provést vizuální kontrolu stavby, zjistit, zda je dokončená a schopná uvedení do provozu. Při takové prohlídce se, jako pracovník HZS, seznamuje i s výsledky revizních zpráv, popř. s dalšími doklady. Tato elektro revize byla dominantní pro jeho stanovisko, i když nevylučuje, že mu byly předloženy ještě další dokumenty. Sám však neví, v jakém stavu dokončenosti se musí FVE nacházet, aby mohla být provedena výchozí revize. Svědek upozornil na to, že v té době byl celý systém FVE nový a všeobecně znalosti o takových systémech byly úměrné této situaci, tedy na nižší úrovni než aktuálně např. v době jeho výslechu. V závěru své výpovědi se svědek vyjádřil ke stanovisku dotčeného orgánu, tj. HSZ Středočeského kraje z 29. 11. 2010, v němž uvedl, že se domnívá, že chybělo maximálně do 10 ks FV panelů. Byl totiž přesvědčen, že systém může bezpečně fungovat, což mu navíc garantovala revizní zpráva, proto zaujal stanovisko, že nemá námítky k vydání kolaudačního souhlasu. Postupem času si situaci na elektrárně sice detailně nevybavuje, ale ani si nevzpomíná, že by se zde prováděly nějaké další práce. S výpovědí svědka koresponduje i výpověď **svědkyně A.Č.** ze dne 30. 8. 2018 (č. l. 141), která potvrdila, že v té době pracovala na Stavebním úřadu Městského úřadu XXXXX. Při prvotní obhlídce na spodní části FVE, resp. pozemku zjistili, že konstrukce nejsou osazeny FV panely. Jejich počet sice neodkáže uvést, ale, podle jejího názoru, to nebyl velký rozsah. Z tohoto důvodu ovšem svědkyně místní šetření ukončila a zjištění zapsala do protokolu. Další místní šetření už neprováděla, neboť od zástupce HSZ Bc. Z.B. získala doklad o tom, že na stavbě už je všechno v pořádku. Přibližně v první polovině prosince, když na datum si již nevzpomíná, vydala rozhodnutí o povolení užívání této stavby. V průběhu své výpovědi svědkyně potvrdila, že jí byla předložena zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, a to zařízení XXXXX, kterou vyhotovil L. H.. Z hlediska odborného za správnost revizní zprávy odpovídá revizní technik a pro svědkyni, jako zástupkyni stavebního úřadu, je rozhodující výsledek provedené revize, tedy závěr o tom, že zařízení je schopné z hlediska bezpečnosti trvalého provozu. Při šetření na místě samém 29. 11. 2010 byla plocha elektrárny zasněžena a svědkyně si nevybavuje, že by zde pracovali nějakí dělníci. Také svědkyně A. Č. uvedla, že 29. 11. 2010 chyběla skutečně malá část FV panelů,

avšak kdy na stavební odbor dostali oznámení o odstranění závad a žádost o vydání kolaudačního souhlasu si s odstupem času nevybavuje. Sama se ovšem domnívá, že FV panely je třeba posuzovat jako spotřebiče, které se připojují k již hotové elektroinstalaci. Tato elektroinstalace totiž byla řádně dokončená a revidovaná, což na místě zjistili s výjimkou pár panelů, které chyběly, se stavba jevila jako dokončená.

21. S výpověďmi obou svědků, tj. Bc. Z.B. a A.Č., korespondují další listinné důkazy provedené u hlavního líčení. Mimo shora citovaného zápisu Městského úřadu XXXXX, stavebního odboru, o místním šetření z 29. 11. 2010 (č. l. 744) se jedná o **stanovisko dotčeného orgánu, tj. HZS Středočeského kraje**, které zpracoval svědek Bc. Z. B. (č. l. 802). Bylo prokázáno, že byl udělen souhlas s předčasným užíváním stavby v rámci zkušebního provozu, který se předpokládá do 31. 5. 2011, a to na základě opakované prohlídky stavby ze dne 29. 11. 2010 a předložené revize elektro. Toto stanovisko, jak vyplývá z jeho obsahu, bylo vydáno s výhradou, že investor vybaví trafostanice příslušnými výstražnými a informačními tabulkami také v českém jazyce a dále, že po dokončení instalace FV panelů včetně jejich připojení, zažádá investor o trvalé užívání stavby, ke kterému si HZS vyhrazuje prohlídku stavby s následným vydáním dalšího písemného stanoviska. Pro úplnost lze zmínit, že Městskému úřadu XXXXX pro účely stavebního řízení byla předložena také **Zpráva o výchozí revizi** zpracovaná obžalovaným L. H. 24. 11. 2010 (č. l. 745-756), o čemž ostatně svědčí i razítka Městského úřadu XXXXX, kterými jsou opatřeny obě úvodní stránky této zprávy (č. l. 745-746), dále byl předložen dokument označený jako **Stavební deník XXXXX**, v němž je však poslední zápis ze dne 5. 11. 2010 (č. l. 760-767b). Pro úplnost lze zmínit **stanovisko HZS ze dne 13. 12. 2010** (č. l. 809), z něhož je zcela zřetelné, že po provedení opakované prohlídky nemá HZS námitky k vydání kolaudačního souhlasu. I toto stanovisko vydal svědek Bc. Z. B.. Po odstranění závad na této stavbě učinila firma XXXXX Oznámení vůči Městskému úřadu ve XXXXXě s odkazem na jeho rozhodnutí ze dne 9. 11. 2010 (č. l. 810).
22. Jedním ze stěžejních podkladů, který obdržela svědkyně Alena Česká, resp. Stavební úřad Městského úřadu ve XXXXX, je **Oznámení o změně technických parametrů XXXXX** ze dne 9. 12. 2010. (č. l. 803). Z odkazem na informace získané od projektového manažera firmy XXXXX CH. F. tyto skutečnosti sdělil A.Č. J.S., zástupce společnosti XXXXX. V přípise poukázal na změnu technických parametrů projektu XXXXX, kdy vzhledem k nutnosti použití jiných panelů došlo ke snížení jejich počtu a snížení celkového výkonu. Současně J.S. požádal, aby tyto nové údaje byly doplněny do kolaudačního souhlasu, a to celkový počet panelů 12.308 včetně celkového instalovaného výkonu 3151,48 kW. Současně ke zprávě zaslal také požadované technické informace (č. l. 805 a násl.).
23. Bez většího důkazního významu ve vztahu k trestnému jednání obžalovaného L. H. zůstala výpověď **svědka M.S.**, vyslechnutého v přípravném řízení 12. 9. 2019 (č. l. 153-156). Svědek pouze potvrdil, že jej V. požádal, aby prováděl kontrolu fakturace a činnosti společnosti XXXXX, která staví XXXXX. Úkolem svědka tedy bylo, aby se seznámil se stavem elektrárny fakticky v době, než budou zahrnuty do země příslušné součásti instalace. Svědek potvrdil, že firma XXXXX nedodržela smluvní závazky a elektrárna byla spuštěna až v roce 2011. V rámci samotné stavby neměl však svědek žádné speciální úkoly, ani oficiální funkci. Samotnou revizní zprávu, zpracovanou obžalovaný L. H. poprvé viděl až v únoru 2011. Tehdy totiž došlo ke spuštění elektrárny, resp. k tzv. prvému paralelnímu připojení do distribuční soustavy společnosti ČEZ Distribuce a. s. Tato firma jim totiž již na počátku prosince 2010 sdělila, že elektrárnu do konce roku 2010 nepřipojí, což také učinila, neboť k připojení elektrárny došlo až v roce 2011.
24. Na podkladě shora uvedených dokumentů i šetření na místě samém, vydal Městský úřad ve XXXXX, odbor výstavby, dne 15. 12. 2010 **kolaudační souhlas s užíváním stavby**, která je označena jako „Průmyslová zóna XXXXX – Fotovoltaická výrobní elektrické energie – III. etapa“ (č. l. 811). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že stavební úřad zahrnul do kolaudačního

souhlasu informace, které dodatečně získal o změně výkonu elektrárny, neboť v rámci části tohoto rozhodnutí, která je označena jako vymezení účelu užívání stavby, je uvedeno, že instalovaný výkon této III. etapy představuje 3151,5 kWp, když se jedná o dočasnou stavbu na dobu 25 let. Soustavu FVE tvoří články v počtu 12.308 ks modulů, které jsou zde blíže specifikované, jakož i další součásti stavby.

25. Další podstatné skutkové okolnosti, týkající se licenčního řízení před ERÚ, jsou prokazovány rovněž listinnými důkazy, obsaženými v trestním spise včetně jeho přílohy č. 2. Jedná se o **originál licenčního spisu vedeného u ERÚ Jihlava**. Z licenčního spisu bylo zjištěno, že žádost o udělení licence pro podnikání v energetických odvětvích podala firma XXXXX dne 18. 10. 2010 na ERÚ, přičemž byla zastoupená oprávněnou osobou I. V. (str. 14 licenčního spisu). Mezi podstatné listinné důkazy, na základě nichž ERÚ rozhodoval, patří kolaudační souhlas (str. 19), zpráva o výchozí revizi (str. 81) a předávací protokol spolu se smlouvou o dílo (str. 76 a 58). Pro úplnost lze zmínit, že stejnopis přílohy č. 2, tj. licenčního spisu ERÚ Jihlava je založen v kopii, jako součástí trestního spisu (sv. 4 č. l. 875 a násl.). Jak z originálu licenčního spisu, tak z této kopie je zřejmé, že spolu s žádostí o licenci byla ERÚ předložena zpráva o výchozí revizi elektrického zařízení, označující toto zařízení jako XXXXX se sníženým instalovaným výkonem, a to 3151,5 kWp (č. l. 969 trestního spisu, resp. 81 originálu licenčního spisu). Výsledkem tohoto licenčního řízení bylo vydání **Rozhodnutí o udělení licence č. XXXXX** dne 20. 12. 2010 (str. 115 licenčního spisu, resp. 1004 trestního spisu). Tímto listinným důkazem bylo prokázáno, že licence byla udělena držiteli XXXXX na dobu 25 let ode dne vzniku oprávnění k výkonu licencované činnosti a rozhodnutí nabylo právní moci 28. 12. 2010.
26. Nalézací soud již v úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí poukázal na platnou právní úpravu, podle které jsou v zásadě stanoveny dvě základní podmínky pro získání výkupních cen za elektřinu z obnovitelných zdrojů, event. zelených bonusů, a to získání licence a provedení tzv. prvního paralelního připojení do distribuční soustavy. **Protokolem o splnění technických podmínek pro uvedení výroby do provozu s distribuční soustavou ČEZ Distribuce a. s. ze dne 16. 2. 2011** (č. l. 1059-1060) bylo prokázáno, že pracovníci distribuční soustavy provedli kontrolu výroby, tj. XXXXX. Po provedené kontrole jednotlivých parametrů výroby, a to jak z hlediska všeobecného, tak z hlediska kontroly ochrany, resp. zařízení pro regulaci a ovládání, jak vyplývá ze zmíněného protokolu, došli k závěru, že je zde instalováno 3151,48 kWp v souladu s veškerými předloženými doklady, když původní odsouhlasení bylo na instalovaný výkon max. 3,6MW. Závěrem jejich kontroly bylo zjištění, že výroba může být ode dne provedení této kontroly provozována paralelně s distribuční soustavou. V návaznosti na výsledky této kontroly byla uzavřena dne 18. 2. 2011 **Smlouva o připojení výroby elektřiny k distribuční soustavě**, a to mezi společnostmi ČEZ Distribuce a. s., jako provozovatelem distribuční soustavy, a firmou FVE III. XXXXX s. r. o., jako výrobcem elektřiny (č. l. 1049-1058). Smlouva se týkala instalovaného výrobního zařízení s instalovaným výkonem 3151,0 kW (bod III./3). Stěžejním důkazem pro skutkové závěry je **Smlouva č. 2976908/0061/OZE/11**, uzavřená dne 1. 3. 2011 mezi firmou ČEZ Distribuce a. s., jako provozovatelem distribuční soustavy a firmou XXXXX, jako výrobcem (č. l. 1054 a násl.). Smlouva se totiž týkala podpory výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů za podmínek stanovených zde citovanými předpisy (čl. III./1 Smlouvy). Jednalo se o úhradu výkupní ceny, úhradu zeleného bonusu, úhrady příspěvku k ceně elektřiny, resp. úhradu pevné ceny. Také tato smlouva se týkala výroby s instalovaným výkonem 3151 kW. Z **přílohy č. 1 k citované Smlouvě** (č. l. 1056) bylo zjištěno, že podpora bude vyplácena na základě cenového rozhodnutí ERÚ č. 2/2010, 4/2010 a 6/2010 platných od 1. 1. 2011, a to za výrobu elektřiny s využitím slunečního záření pro zdroj s instalovaným výkonem nad 100 kW uvedeným do provozu v době od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011. Tato skutečnost je podstatná pro závěry nalézacího soudu o event. motivu jednání obžalovaného, resp. odlišnosti nyní projednávané trestní věci od ostatních obdobných trestních věcí, souvisejících s FVE uvedenými do provozu již v roce 2010. Jak uvedl nalézací soud již v úvodu odůvodnění tohoto rozhodnutí, podpora pro výroby elektřiny z obnovitelných zdrojů tohoto typu, které byly

uvedeny do provozu až v roce 2011, byla prakticky poloviční oproti podpoře pro výrobu elektřiny ze zařízení uvedených do provozu v roce 2010, tj. k 31. 12. 2010.

27. Ze skutkové věty výroku obžaloby i tohoto rozsudku vyplývá, že obžalovaný L. H. se měl trestného jednání dopustit jako certifikovaný revizní technik. Jeho oprávnění je prokázáno primárně **zprávou Technické inspekce České republiky** (č. l. 1436), která potvrdila, že ke dni zpracování revizní zprávy, tj. ke dni 24. 11. 2010 měl obžalovaný skutečně platné osvědčení revizního technika. Osvědčení bylo vydáno pod evidenčním číslem 0419/11/09/R-EZ-E1/B 13. 2. 2009 a bylo platné do 13. 2. 2014. Osvědčení umožňovalo obžalovanému provádět revize vyhrazených elektrických zařízení s napětím do 35 kW včetně hromosvodů v objektech A a B. Samotné **osvědčení ze dne 13. 2. 2009** bylo vydáno Institutem technické inspekce Praha pod č.j. 101/11.04/09/15.10/2, 1/2 (viz č. l. 1439). Přílohou k tomuto osvědčení byl prokázán rozsah činností, které byl obžalovaný L. H. oprávněn provádět (č. l. 1438).
28. **Technická inspekce České republiky** podala dne 15. 5. 2014 také **vyjádření** k odborným otázkám, zejména revizním zprávám (č. l. 1442). Výchozí revize elektrického zařízení vychází ze zákona č. 174/68 Sb. a vyhlášky č. 73/2010 Sb., přičemž rozsah výchozí revize předepisuje ČSN 33 2000-6:2007 a ČSN 33 1500:1991. K okamžiku, kdy je možno provést výchozí revizi elektrického zařízení Technická inspekce ČR uvedla, že měření izolačních stavů lze provádět průběžně při montáži, měření bezpečnostních hodnot (impedance, chrániče atd.) po dokončení montáže, funkční zkoušky po dokončení montáže. Povinnosti revizního technika vyplývají z účelu revize elektrického zařízení, které stanoví ověřování stavu zařízení z hlediska bezpečnosti. Nálezací soud považuje za významné stanovisko Technické inspekce spočívající v tom, že požadavky bezpečnosti se považují za splněné, pokud elektrické zařízení odpovídá z hlediska bezpečnosti příslušným ustanovením norem. Veličiny, které je revizní technik povinen měřit při výchozí revizi, stanoví norma ČSN 33 2000-6:2007, která stanoví, že tam, kde je to z hlediska ověření potřebné, se musí provést dále uvedené zkoušky v pořadí, které jsou ve zprávě specifikovány pod body a. – j. Z **odborného vyjádření zpracovaného dne 7. 4. 2016 Technickou inspekcí ČR** (č. l. 1451-1452) bylo mj. prokázáno, že revizi podléhají všechna elektrická zařízení. Aby bylo možné ověřit skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena. V opačném případě, před dokončením akce a bez závěrečných měření a prohlídky skutečného stavu, nelze celkovou výchozí revizi provést. Výstupem provedené výchozí revize je výchozí revizní zpráva. Náležitosti revizní zprávy elektro vyplývají z vyhlášky č. 73/2010 Sb. Revize však může být provedena i na část zařízení. Celková výchozí revize zařízení musí být provedena až po dokončení celého zařízení, aby mohla být provedena kontrolní měření a prohlídka skutečného stavu a tím byly ověřeny skutečné hodnoty určující bezpečnost. Lze tedy provést výchozí revizi i pravidelnou revizi zařízení, avšak po doplnění, tedy namontování dalších částí, musí být provedena další revize těchto doplněných částí. Nálezací soud považuje za významné také stanovisko k tomu, že revize musí přesně definovat, co bylo a co nebylo předmětem posuzování revizním technikem. Ostatně obdobné stanovisko zaujala Technická inspekce také ve své **zprávě ze dne 11. 7. 2013**, zpracované na žádost ERÚ (č. l. 1453-1456). I zde je uvedeno, že pro ověření skutečné hodnoty určující bezpečnost, musí být instalace celkově dokončena. V opačném případě nelze výchozí revizi provést. Z hlediska obhajoby obžalovaného je pak významné stanovisko Technické inspekce ČR k jednotlivým samostatným dílům technického zařízení FVE, které jsou zpravidla uvedeny na trh v souladu se zákonem č. 22/97 Sb., jako stanovený výrobek. V těchto případech se na uvedených zařízeních výchozí revize neprovádí, neboť bezpečnost se zpravidla deklaruje výrobcem na zařízení označením certifikátu CE, tedy certifikátu o shodě. Technická inspekce však poukázala na to, že předmětem výchozí revize je montáž uvedených zařízení v souladu s projektovou dokumentací a ověření její bezpečnosti. Pro úplnost pak lze zmínit, že Technická inspekce ČR společně s Ministerstvem pro místní rozvoj ČR vydali až dne 16. 8. 2011 **pracovní pomůcku pro činnost stavebních úřadů v oblasti vyhrazených technických zařízení** (č. l. 1457-1460). Jedná se tedy o dokument, který sice poskytl jisté metodické informace minimálně pro činnost stavebních úřadů, avšak až v době,

kdy v nyní projednávané trestní věci byla zpracována jak revizní zpráva, tak bylo vydáno rozhodnutí právě Stavebním úřadem Městského úřadu ve XXXXX, které se týkalo kolaudačního souhlasu s užíváním stavby XXXXX. Prokazatelně pokyny uvedené v této pracovní pomůcce nemohly být v době rozhodování známy, jak svědkyni A.Č. ze Stavebního odboru Městského úřadu ve XXXXX, tak jiným dotčeným subjektům.

29. K návrhu obžaloby byl u hlavního líčení jako listinný důkaz proveden také **rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017 č. j. 2 As 313/2015-492** (č. l. 1550-1571 kterým bylo rozhodnuto o zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 3. 12. 2015 č. l. 62 A 96/2013-290. Správní spor byl veden na základě žaloby Nejvyššího státního zástupce proti žalovanému ERÚ, za účasti osoby zúčastněné na řízení, a to firmy XXXXX proti rozhodnutí ERÚ ze dne 20. 12. 2010 č. j. 12717-10/2010-ERÚ a dále proti rozhodnutí téhož orgánu ze dne 17. 2. 2011 č. j. 00936-3/2011-ERÚ. Nálezací soud považuje za významné skutkové a právní závěry Nejvyššího správního soudu, které se ostatně staly podkladem i pro vyhlášení zprošťujícího rozsudku v nyní projednávané trestní věci. Nejvyšší správní soud uvedl (ad 47.), že nic nenasvědčuje tomu, že státem autorizovaný revizní technik (tj. obžalovaný L. H.) postupoval úmyslně či vědomě chybně. Z jeho výpovědi učiněné před policejním orgánem lze usoudit, že byl přesvědčen, že FV panely revizi nepodléhají, a proto je neučinil předmětem své kontroly. Vyhotovil revizní zprávu, v níž nijak neindikoval, že by po montáži všech FV panelů měla následovat revizní zpráva další. Jeho revizní zprávu předložila stěžovatelka (tj. firma XXXXX) ke své žádosti o udělení licence, přičemž nelze dovodit, že by se snažila zastírat, že v době revize nebyly namontovány všechny FV panely. Žalovaný (tj. ERÚ) tak mohl na základě dodaných podkladů jednoduše zjistit a také zřejmě zjistil, že revize byla vykonána ještě v době, kdy XXXXX nebyla kompletní. Na to, že revizní zpráva v této podobě nemůže osvědčit bezpečnost elektrárny v plném rozsahu, však stěžovatelku, tj. firmu XXXXX nijak neupozornil, nevyzval ji k odstranění vad revizní zprávy a pokládal revizní zprávu za dostatečnou. Nejvyšší správní soud dále uvedl (ad 48.), že vada revizní zprávy byla v rozhodující míře způsobena nesprávným postupem revizního technika, který však nemá původ v nedbalosti či dokonce v úmyslu obejít pravidla, ale v jeho objektivně (z dnešního pohledu zpětně viděno) chybném odborném názoru (v té době však nikoliv ojedinělém), že FV panelů se revize netýká. Nesprávnost této teze vyplynula teprve z obsáhlého dokazování třemi znaleckými posudky před Nejvyšším správním soudem, spojeného s množstvím právních úvah o návaznosti a dostupnosti pravidel, obsažených v technických normách v oboru elektro revizí a provedeného až několik let poté, co se v hektické atmosféře roku 2010 otázka licencí řešila a podklady pro ně příslušnými revizními technikami zpracovávaly. Stěžovatelce za těchto specifických okolností nelze vytýkat, že chybu v postupu revizního technika neodhalila, a to tím spíše v situaci, kdy se ani renomované znalecké ústavy do doby vydání rozhodnutí Nejvyšším správním soudem neshodují, zda a co bylo třeba kontrolovat ve vztahu k FV panelům a zda bylo možné deklarovat bezpečnost FVE před jejich montáží (ad 49. rozhodnutí NSS). V závěru svého rozhodnutí NSS uvedl (ad 54.), že postup revizního technika L. H. během revize XXXXX nebyl správný a revizní zpráva nebyla způsobitelným podkladem pro osvědčení bezpečnosti FVE jako celku, avšak za nepřezkoumatelný považuje názor, že účelem revizní zprávy bylo osvědčit kromě bezpečnosti také dokončenost XXXXX.
30. Krajský soud v Brně pak v této správní věci rozhodl **rozsudkem dne 14. 9. 2017 č. j. 62 A 96/2013-424**, který nabyl právní moci 20. 9. 2017 (č. l. 1533-1546). Žaloba Nejvyššího státního zástupce proti ERÚ za účasti XXXXX s. r. o. proti rozhodnutí ERÚ ze dne 20. 12. 2010 č. j. 12717-10/2010-ERÚ a ze dne 17. 2. 2011 č. j. 00936-3/2011-ERÚ byla zamítnuta. Stručně lze konstatovat, že šlo o žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí, kterým byla firmě XXXXX s. r. o. udělena licence na výrobu elektřiny na dobu 25 let, na instalovaný sluneční výkon 3,151 MW pro provozovnu XXXXX, resp. rozhodnutí, kterým bylo takto specifikované rozhodnutí o udělení licence změněno. Z pohledu nyní projednávané trestní věci je významná argumentace žalobce, který mj. namítal, že ke dni 29. 11. 2010, tj. šest dní po vykonané revizi nebyly dokončeny všechny instalace FV panelů na XXXXX, ačkoliv revizní technik L. H. deklaroval její

dokončenost a bezpečnost (str. 17 tohoto rozhodnutí). Krajský soud v Brně znovu poukázal na odůvodnění rozsudku NSS, který je citován shora, v němž je uvedeno, že na podkladě zjištěných skutkových a právních okolností by bylo nepřiměřené a nespravedlivé upřednostnit zrušení rozhodnutí o udělení licence před zájmem na ochraně dobré víry a právní jistoty. Nedůslednost při tvorbě legislativy, jakož i technických norem a při výkonu veřejné správy musí jít v tomto případě k tíži státu. Při poměrování závažnosti zjištěných vad revizní zprávy se zásahem do dobré víry a principu ochrany právní jistoty stěžovatelky (tj. firmy XXXXX) dospěl NSS k uzávěru, že není namístě zrušit rozhodnutí o udělení licence z těchto důvodů. Krajský soud v Brně pak v tomto rozhodnutí uvedl, že vada revizní zprávy, za situace, kdy byla v intencích rozsudku NSS ze dne 30. 3. 2017 dána dobrá víra osoby zúčastněné na řízení, nemůže být důvodem, pro který by měl rozhodnutí o udělení licence zrušit. Rovněž Krajský soud v Brně plně akceptoval právní názor NSS, který je citován shora a spočívá v tom, že vada revizní zprávy byla v rozhodující míře způsobena nesprávným postupem revizního technika, který však nemá původ v nedbalosti, či dokonce v úmyslu obejít pravidla, ale v jeho objektivně chybném odborném názoru, viděno zpětně z dnešního pohledu a navíc v té době nikoliv ojedinělem, že revize se netýká FV panelů.

31. Kromě výše citovaných rozhodnutí správních soudů ve prospěch obžalovaného svědčí také odborné expertízy, které byly u hlavního líčení provedeny v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 trestního řádu, tedy jako listinné důkazy. Dne 9. 2. 2016 byl zpracován **znalecký posudek**, který má pro účely tohoto trestního řízení charakter odborného vyjádření (č. l. 2136-2148). Dva soudní znalci, a to ing. J.T. a ing. V.J. společně s konzultantem Prof. ing. J.T. se zabývali především revizní zprávou zpracovanou obžalovaným L. H., která je předmětem tohoto řízení. Společně dospěli k závěru, že v obecné rovině je možné revizní zprávou osvědčit, že FVE je způsobilá bezpečného provozu i v situaci, kdy je založena na revizních měřeních, provedených v době, kdy na elektrárně byly dokončeny veškeré instalace, avšak nebyly instalovány všechny FV panely. Takový závěr o způsobilosti elektrárny k bezpečnému provozu, je možno, podle jejich názoru, učinit ve smyslu platných ČSN, tedy na podkladě měření provedených v době, kdy nejsou všechny FV panely instalovány. Znalcům předložená revizní zpráva obžalovaného pro XXXXX svým obsahem a rozsahem odpovídá, v době prováděné revize, platným ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6. Naměřené hodnoty uvedené v revizní zprávě odpovídají bezpečným hodnotám pro provoz FVE III. XXXXX. Výsledky těchto měření svědčí o tom, že revizní technik mohl učinit závěr, vyjádřený v revizní zprávě, tedy že zařízení je schopné bezpečného provozu. Tento znalecký posudek byl mj. na žádost NSS ČR, podroben revizi, a to ze strany VÚT v Brně. **Znaleckým posudkem, zpracovaným VÚT v Brně** ke dni 30. 11. 2016 (č. l. 2158-2162) bylo prokázáno, že se znalci ztotožňují s oběma odpověďmi na otázku č. 1 a 2 ve znaleckém posudku, který zpracoval ing. Tábořský a kolektiv (znalecký posudek č. 41-02-2016 ze dne 9. 2. 2016). Současně však znalecký ústav upozornil na to, že v přezkoumané revizní zprávě mělo sice být explicitně uvedeno, že určitá část instalace FVE nebyla předmětem provedené revize (propojení z PV řetězců/stringů do PV rozvaděčů...), avšak tuto skutečnost nelze považovat za závažnou vadu. Jde spíše o pochybení ve smyslu nevhodně uvedeného popisu revidovaných částí FVE. Předložená revizní zpráva obsahuje vyčerpávajícím způsobem všechny náležitosti, resp. hodnoty požadované normami ČSN 33 1500, resp. ČSN 33 2000-6, které deklarují bezpečnost předmětné FVE. V obsahu tohoto znaleckého posudku je zdůrazněno, že jakákoliv závazná měření na samostatných FV panelech norma ČSN 33 1500, resp. ČSN 33 2000-6 reviznímu technikovi neukládá. Za výchozí revizi je u těchto samostatných FV panelů ve smyslu zákona považováno prohlášení o shodě, známé také jako označení CE, ve kterém výrobce deklaruje, že splnil všechny potřebné náležitosti, mj. i z hlediska bezpečnosti předmětného výrobku. V závěru znaleckého posudku je zdůrazněno, že přesný postup pro revizi na FVE nebyl a není nikde explicitně definován. V případě, že osazování FVE jednotlivými panely, splňujícími požadavky shody CE, instalaci panelů provádí osoba s odpovídající elektrotechnickou kvalifikací podle vyhlášky č. 50/1978 Sb. není nutné provádět po montáži FV panelů a jejich připojení do připravených rozvodů žádné specifické prohlídky, měření či zkoušky,

kteří před jejich montáží provést nelze. Postup revizního technika, tj. obžalovaného L. H. při zpracování zkoumané revizní zprávy je plně v souladu s obvyklými postupy a metodami pro vyhotovení revizí elektrických zařízení, tedy i s normami ČSN 33 1500 a ČSN 33 2000-6, a to i za předpokladu, že revize byla provedena v době, kdy na elektrárně nebyly instalovány všechny FV panely.

32. S oběma expertízami se pak shoduje i **znalecký posudek Jana Šmejkal**, soudního znalce, zpracovaný na základě požadavku zaměstnavatele obžalovaného, tj. firmy XXXXX dne 18. 9. 2016 (č. l. 2149 a násl.). Úkolem znalce bylo mj. posoudit revizní zprávu obžalovaného uvedenou ve výroku obžaloby a rozsudku, dále zprávu o pravidelné revizi téhož zařízení z roku 2014 a vyjádřit se k dalším odborným otázkám. Rovněž tento soudní znalec zastává odborný názor spočívající v tom, že počet připojených FV panelů z hlediska bezpečnosti elektrického zařízení nemá vliv na bezpečnost elektrárny, ale má vliv pouze na její výkon, když v krajním případě, pokud nejsou panely v dostatečném sériovém počtu, může tato skutečnost ovlivnit funkčnost měničů a tím i celé FVE. FV panely jsou podle něj komerčním výrobkem, majícím certifikát o shodě a navíc na něm nelze provádět měření. V závěru posudku soudní znalec uvedl, že revizní zpráva z roku 2010 splňuje požadavky příslušných norem a předpisů bez ohledu na případnou rozdílnost počet FV modulů, tj. panelů. Revidované zařízení tedy je schopné po stránce elektrické bezpečného provozu. Bezpečnost není ovlivněna počtem FV modulů. V závěru posudku soudní znalec zdůraznil, že v případě této elektrárny se jedná o tzv. jiný druh ochrany před nebezpečným dotykem, neboť zde není ochrana automatickým odpojením, ale ochrana IP zemněním, dvojitou izolací a hlídačem izolačního stavu, což je zcela postačující z hlediska bezpečnosti elektrického zařízení.

Hodnocení důkazů, závěry nalézacího soudu

33. Rozebrané důkazy považoval nalézací soud za dostatečné pro svoje závěry, které učinil u hlavního líčení. Pro úplnost je třeba podotknout, že v průběhu dokazování byly provedeny veškeré důkazy, navrhované ze strany obžaloby. V závěru dokazování státní zástupce ani obžalovaný, resp. jeho obhájce jiné důkazní návrhy neučinili. Pokud byly čteny svědecké výpovědi svědků, vyslechnutých v přípravném řízení, postupoval tak soud za souhlasu obou procesních stran, tj. v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. Již v úvodu skutkových zjištění tohoto rozsudku nalézací soud upozornil na skutečnost, že všechny důkazy byly v přípravném řízení provedeny v souladu s procesními předpisy a žádný z těchto důkazů tedy nelze hodnotit jako neprocesní. Na základě důkazů, které byly u hlavního líčení provedeny, však nalézací soud dospěl k závěru, že nelze akceptovat skutkové a právní závěry obžaloby tak, aby mohl soud bez jakýchkoli pochybností vyslovit výrok o vině obžalovaného L. H., ať už v souladu s obžalobou nebo přiměřeně modifikovaný.
34. Stručně lze rekapitulovat, že obžalovaný L. H. v plném rozsahu popřel jednání, které je mu kladeno za vinu, které by mělo charakter jednání trestného. Žádným z provedených důkazů nebyla jeho obhajoba vyvrácena, čímž nalézací soud míní, jak výpovědi svědků, tak odpovídající listinné důkazy. V této souvislosti je třeba připustit, že z důkazů provedených u hlavního líčení lze učinit závěr o tom, že obžalovaný L. H., jako revizní technik, zpracoval 24. 11. 2010 zprávu o výchozí revizi elektrického zařízení, když k tomuto datu nebyla XXXXX plně dokončena v tom rozsahu, jak v následujících letech vyžadovala ustálená soudní praxe, která akceptovala stanovisko ČVÚT Praha, nikoliv jiných znaleckých ústavů či odborných pracovišť. V souvislosti s argumenty obhajoby lze podotknout, že v souladu s aktuálními právními názory i soudní praxí, není rozhodující přesné stanovení chybějících FV panelů, ale postačuje zjištění, že FVE ke dni zpracování výchozí revize nebyla plně dokončena. Stavební deník, na jehož absenci rovněž obhajoba poukazuje, není obligatorním a jediným důkazem, který by měl nedostavěnost FVE z tohoto pohledu dokazovat. V nyní projednávané trestní věci měl nalézací soud, jak stavení záznamy firmy XXXXX, tak další listinné důkazy, které svědčí o tom, že FV panely byly na elektrárnu naváženy ještě po dni 24. 11.

2010. Nalézací soud tedy nijak nerozporuje závěr obžaloby o tom, že ke dni zpracování zprávy o výchozí revizi, tj. 24. 11. 2010 nebyla FVE plně dokončena. Takový závěr však nelze klást na roveň event. závěru o vině obžalovaného L. H. ze spáchání trestného činu uvedeného v obžalobě. Jak výpovědí obžalovaného, tak výpovědí svědka M. H., jakož i listinnými důkazy, bylo nesporně prokázáno, že L. H. byl v uvedeném období certifikovaným revizním technikem, který měl oprávnění takové zařízení typu XXXXX revidovat. Sám se hájil tím, že revizní zprávu zpracoval na žádost svého zaměstnavatele, tj. v mezích svých pracovních povinností. V uvedené době byl totiž zaměstnancem společnosti XXXXX, a to dokonce přímo jako revizní technik. Jeho pozici potvrdil také jeho zaměstnavatel, svědek M.H., který byl v inkriminované době společníkem a jednatelem firmy XXXXX. Tato firma byla subdodavatelem generálního dodavatele, firmy XXXXX, která zhotovovala XXXXX tzv. na klíč pro svého zákazníka, kterým byla mj. společnost XXXXX, jako finální žadatel o licenci u ERÚ. V souvislosti s těmito vztahy lze upozornit, že, nebylo prokázáno jakým mechanismem se zpráva o výchozí revizi dostala od obžalovaného L. H. do společnosti XXXXX, která ji připojila ke své žádosti o licenci a předložila ERÚ. Nesporným faktem je pochopitelně to, že zpráva revizního technika obžalovaného L. H. byla na ERÚ předložena. Tím však jsou skutková zjištění, která by mohla skýtat podklad pro právní závěry tvrzené obžalobou, vyčerpána.

35. V souvislosti s charakterem trestného jednání obžalovaného má pochopitelně nalézací soud na zřeteli, že od doby skutkového děje, tj. od závěru roku 2010 se v průběhu následujících let právní názory na tuto problematiku vyvíjely. Soudní praxe se ustálila díky několika rozhodnutím NSS ČR (např. 62 A 78/2014, 9 As 256/2015, 7 As 204/2015 a další). Aktuálně je zřejmé, že výchozí revizi lze akceptovat pouze za situace, kdy je zpracována na FVE kompletně dokončenou a osazenou všemi FV panely. Pokud ovšem státní zástupce v podané obžalobě argumentuje touto, následně ustálenou soudní praxí a jednotlivými názory NSS, které se týkají jiných FVE, nelze pochopitelně tyto právní názory jakkoli zpochybňovat. Současně však nelze přehlížet rozhodnutí NSS ČR, které se týká právě této FVE a licenčního řízení, které ve vztahu k ní bylo vedeno. Z rozsudku NSS ČR č. j. 2 As 313/2015-942 ze dne 30. 3. 2017, který je citován shora v odůvodnění tohoto rozhodnutí, jsou zřetelné skutkové okolnosti a právní závěry, podstatné pro závěry o trestní odpovědnosti obžalovaného L. H.. Nalézací soud stručně rekapituluje, že NSS sice nepopřel vadu revizní zprávy zpracované obžalovaným L. H., když v jeho jednání spatřoval nesprávný postup revizního technika, avšak zcela jednoznačně uvedl, že jeho jednání nemá původ v nedbalosti, nebo dokonce v úmyslu obejít pravidla. Jednání obžalovaného má, podle závěru NSS, původ objektivně v chybném odborném názoru o tom, že se revize netýká FV panelů. Této obhajobě, uplatněné obžalovaným L. H. v průběhu trestního řízení, nalézací soud plně přisvědčil, když sám dospěl k závěru, že za svoje, maximálně pracovní, pochybení obžalovaný L. H. odpovídá primárně svému zaměstnavateli, pochopitelně pokud pracovní povinnosti porušil. Jeho zaměstnavatel, firma UNI Servis Hašek s. r. o., s vysokou mírou pravděpodobnosti, hraničící s jistotou, dodala revizní zprávu svému zákazníkovi firmě XXXXX v rámci celkové zakázky, týkající se subdodávky příslušné elektroinstalace. Byla to totiž prokazatelně právě firma XXXXX, která byla hlavním dodavatelem. Jak vyplývá ze smlouvy o dílo, měla za úkol dodat stavbu elektrárny tzv. na klíč, tedy včetně všech příslušných povolení, mezi které lze, podle názoru nalézacího soudu, řadit také revizní zprávu. Tato revizní zpráva byla následně podkladem pro rozhodnutí ve stavebním řízení a pro rozhodnutí v licenčním řízení. Z této struktury vztahů však, podle názoru nalézacího soudu, nelze dovést a ani považovat za prokázanou **příčinnou souvislost** mezi **jednáním** obžalovaného, které spočívalo především v nesprávném odborném postupu a **následkem**, předvídaným trestním zákonem, u žalovaného zločinného podvodu.
36. V podané obžalobě je jednání L. H. kvalifikováno nikoliv jako dokonáný trestný čin, ani jako pokus takového trestného činu, ale jako trestný čin spáchaný pouze **ve stádiu přípravy**. Nalézací soud stručně rekapituluje platnou právní úpravu § 20 odst. 1 trestního zákoníku, tj. přípravy k trestnému činu. Příprava je totiž, podle platné právní úpravy, jedním ze tří vývojových stádií trestného činu,

vedle pokusu o jeho spáchání a samotného dokonání. Stádium přípravy lze považovat v obecné rovině za jakousi prvou fázi, která je trestněprávně postižitelná, neboť následuje poté, co pachatel pouze ve své mysli pojal úmysl trestný čin spáchat, avšak se o něj ještě nepokusil a konečně jej ani nedokonal. Podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku se přípravou rozumí jednání, které záleží v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu (§ 14 odst. 3 trestního zákoníku), zejména v jeho organizování, opatrování, nebo přizpůsobování prostředků nebo nástrojů k jeho spáchání, ve spolčení, srocení, návodu nebo pomoci k takovému zločinu za předpokladu, že to trestní zákon u příslušného trestného činu výslovně stanoví, pokud nedošlo k pokusu, ani dokonání zvláště závažného zločinu. V této souvislosti lze podotknout, že z důkazy provedenými u hlavního líčení nebylo prokázáno, že by se obžalovaný pokusil uvést ERÚ v omyl, nebo jej dokonce v omyl uvedl a zvláště závažný zločin podvodu dokonal. Podle § 209 odst. 6 trestního zákoníku je příprava u trestného činu podvodu podle § 209 trestná. Pokud je v obžalobě užito právní kvalifikace § 209 odst. 5 písm. a) trestního zákoníku, tak jsou naplněny i podmínky § 14 odst. 3 trestního zákoníku, neboť pachatele lze postihnout trestem odnětí svobody v trvání 5-10 let. Tyto tři, ze čtyř celkových obvyklých znaků přípravy, byly bezezbytku naplněny. Zcela však absentuje prokázání zásadního znaku, a to **jednání obžalovaného**, které spočívá v úmyslném vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu podvodu. Takové vytváření podmínek, podle platné právní úpravy, může spočívat zejména v organizování, opatrování nebo přizpůsobování prostředků nebo nástrojů k jeho spáchání, event. ve spolčení, srocení, v návodu či pomoci. Obžaloba spatřovala trestné jednání obžalovaného v tom, že **opatřil nástroj** ke spáchání zvláště závažného zločinu, tedy vypracoval nepravdivou revizní zprávu, proto aby mohl být ERÚ uveden v omyl. Podle § 209 odst. 1 trestního zákoníku se pachatel dopustí trestného činu podvodu tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu nebo zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu proto, aby sebe nebo jiného takto obohatil. Z právní věty obžaloby je zřejmé, že zpracováním nepravdivé revizní zprávy měl obžalovaný úmyslně vytvářet podmínky proto, aby uvedl někoho v omyl nebo zamlčel podstatné skutečnosti, a to opatřením nástrojů ke spáchání zvláště závažného zločinu podvodu, když nedošlo k jeho pokusu ani k dokonání. Této právní konstrukci však nemohl nalézací soud přisvědčit. Na úvod je třeba zdůraznit to, co je patrné již ze samotné obžaloby, tedy že obžalovaným v této trestní věci je pouze L. H., jako revizní technik. Obžaloba nebyla podána, jak je obvyklé a vyplývá z logiky věci, minimálně na statutárního zástupce firmy, která o licenci žádala, a která přímo ve vztahu k ERÚ jednala. Ostatně v této souvislosti lze poukázat na stanovisko státního zástupce, prezentované, jak v jeho závěrečné řeči u hlavního líčení, tak i v samotné obžalobě. Státní zástupce poukázal na specifikum tohoto trestního případu, kdy naplnění znaků trestného činu podvodu ve fázi přípravy je dovozováno toliko u revizního technika, když, ani podle výsledků přípravného řízení, se nepodařilo dovodit trestní odpovědnost u žádné další osoby, která se účastnila na procesu získání licence. Důvodem je pomyšlné rozmělnění subjektivní stránky jednání takových osob, kdy osoby znalé skutečného stavu výroby neprováděly úkony směřující k získání licence a naopak. K výše citovanému rozhodnutí NSS v nyní projednávané trestní věci, který mj. poukázal na legislativní nepřipravenost výstavby FVE, a to nejen z hlediska finanční podpory, ale i z pohledu legislativního. Ostatně i sám státní zástupce připustil, že toto rozhodnutí zdánlivě odporuje samotnému trestnímu stíhání obžalovaného L. H.. Ani s tímto stanoviskem obžaloby se však nalézací soud neztotožnil, když naopak rozhodnutí NSS ČR plně akceptoval. Skutečnosti, které byly nezpochybnitelně prokázány v nyní projednávané trestní věci, totiž nelze podřadit pod základní principy trestní odpovědnosti a nelze tak bez jakýchkoliv pochybností vyslovit výrok o vině obžalovaného. Je sice nesporné, že obžalovaný, podle aktuálních odborných i právních názorů, neměl zprávu o výchozí revizi vydat a pokud ji vydal, měl v ní důsledně, tedy formálně správně specifikovat nejen to, co revidoval, ale i to co nerevidoval. Nezbyvá než podotknout, že obžalovaný měl, podle požadavků současné praxe, předvídat, že ERÚ bude rozhodovat ve správním řízení a jeho úředníci nebudou schopni posoudit odbornou stránku věci. Samo o sobě však jednání obžalovaného L. H., tj. vydání zmíněné zprávy o výchozí revizi, neumožňuje soudu učinit závěry o naplnění podmínek trestní odpovědnosti.

Základním znakem kterékoliv skutkové podstaty, tedy i skutkové podstaty trestného činu podvodu, je **stránka objektivní**, která v sobě nese především znak **jednání**. V **příčinné souvislosti** s adekvátním trestněprávně významným jednáním musí nastat nebo alespoň hrozit **následek** vyžadovaný trestním zákonem. Vedle znaků objektivní stránky je vyžadováno naplnění i znaků **subjektivní stránky**, tj. požadované formy **zavinění**, kterým je v případě trestného činu podvodu zavinění **ve formě úmyslu** přímého nebo nepřímého. Je sice nesporné, že zpráva o výchozí revizi byla jedním z podkladů pro vydání kolaudačního souhlasu MěÚ ve XXXXX, odborem výstavby, ze dne 15. 12. 2010, avšak nebyl to obžalovaný, kdo stavebnímu úřadu zprávu o výchozí revizi předal. Nicméně byl certifikovaným revizním technikem a pochopitelně měl předvídat, že taková revizní zpráva může být předložena kterémukoliv státnímu orgánu pro jeho následné rozhodnutí. Jednání obžalovaného, které bylo prokázáno, však samo o sobě nelze považovat za, obžalobou tvrzené, opatření nástroje k finálnímu jednání vůči ERÚ, tj. v jeho uvedení v omyl nebo zamlčení podstatných skutečností tomuto úřadu pro získání licence. Obžalovaný by totiž sám musel být pachatelem tohoto trestného činu podvodu, byť zůstavšícího ve stádiu přípravy. Obžalovaný však nebyl žadatelem o licenci, tudíž sám nemohl uvést ERÚ v omyl nebo zamlčet před ním podstatné skutečnosti, ani nemohl sám zpracováním nepravdivé revizní zprávy takové vlastní jednání připravovat. Podle názoru soudu obžalovaný jednal nejvýše nesprávným postupem vůči svému zaměstnavateli za předpokladu, že jej zaměstnavatel ke zpracování této revizní zprávy vyzval. Pak by bylo namíste dovést jeho pracovní právní odpovědnost. Vzhledem k tomu, že jak z výpovědi jeho zaměstnavatele, svědka M. H., tak z výpovědi dalších svědků, kteří zastupovali firmu generálního dodavatele nebo žadatele o licenci, nebyly zjištěny žádné relevantní skutečnosti, které by prokazovaly důvod zpracování revizní zprávy právě obžalovaným, čímž nalézací soud míní, ústní či písemnou smlouvu nebo alespoň objednávku, nelze tyto důkazy považovat za relevantní pro závěry obžaloby. Naopak z výpovědi těchto svědků je zcela zřejmé, že neuvádí konkrétní údaje a doslova tzv. mlží v této otázce. Svědkové zpravidla uvádí, že potřebné informace nemají, což se jeví minimálně jako nepravděpodobné. Jestliže zejména svědek I. V., který podepsal žádost o licenci, jako zástupce firmy XXXXX s. r. o., tuto revizní zprávu na ERÚ předložil, měl minimálně znát její původ. Pochopitelně po právu od něj nelze vyžadovat, aby odpovídal za její odbornou správnost. Důvodně se lze domnívat, že výpovědi těchto svědků byly vedeny záměrem vyhnout se jakékoliv, zejména pak trestní odpovědnosti, v souvislosti s licenčním řízením a v konečném důsledku se získáváním zvýhodněných výkupních cen.

37. Pro event. závěry o trestní odpovědnosti, uvedené v obžalobě, by bylo nezbytné prokázat součinnost jednání obžalovaného, a to v úmyslné formě, s jiným pachatelem. Ani v náznaku však nebylo prokázáno, že by jiná fyzická osoba byla odsouzena za takové jednání, které by snad odůvodňovalo, ve vztahu k obžalovanému L. H., úvahy o **spolupachatelství** podle § 23 trestního zákoníku. Jak vyplývá z podané obžaloby, nebyla tato, kromě obžalovaného, podána na jinou fyzickou osobu, event. jiná fyzická osoba nebyla pravomocně odsouzena za takové jednání, v němž by bylo možno spatřovat tzv. **hlavní pachatelství**. Teprve za takových podmínek by nalézací soud mohl řešit otázku **účastenství**, primárně ve formě pomoci obžalovaného, jako revizního technika. To bylo obvyklé a logické v jiných obdobných trestních věcech. Opětovně je třeba odkázat na úvahy státního zástupce již v samotné obžalobě, které se týkají jistého specifika této trestní věci, v níž je stíhán pouze obžalovaný, jako revizní technik. Nalézací soud tedy uzavírá, že v případě obžalovaného L. H. byly zcela vyloučeny úvahy o jeho pachatelství ze spáchání zločinu podvodu, byť zůstavšícího ve stádiu přípravy. Je nutno zdůraznit, že obžalovaný ani hypoteticky sám pachatelem být nemohl, neboť nebyl přímým žadatelem o licenci, tj. statutárním orgánem firmy XXXXX s. r. o. nebo jinak pověřenou osobou, např. na základě plné moci apod. Obžalovaný byl zaměstnancem firmy XXXXX, která byla subdodavatelem generálního dodavatele firmy XXXXX, a ta zhotovila zakázku na základě citované smlouvy o dílo pro žadatele o licenci, tj. společnost FVE III. XXXXX s. r. o. Za tuto společnost jednal před ERÚ svědek ing. I. V., jako její statutární zástupce. Pakliže bylo třeba hledat viníka, který uvedl v omyl ERÚ, bylo třeba, podle názoru

nalézacího soudu, hledat mezi těmito fyzickými osobami. Výsledky přípravného řízení však zmínil státní zástupce v podané obžalobě i v závěrečné řeči když uvedl, že takové osoby ustanoveny nebyly minimálně v důsledku pomyslného „rozmělnění“ subjektivní stránky jejich jednání. Podle názoru nalézacího soudu však nejen znaky jednání, jako objektivní stránky žalovaného trestného činu, ale ani znaky úmyslného zavinění v případě obžalovaného L. H. naplněny nebyly. V nejmenším nebyl prokázán úmysl obžalovaného, a to ani nepřímý, směřující k tomu, aby uvedl svým jednáním ERÚ v omyl. Obžalovaný zprávu o výchozí revizi zpracoval v rámci svých pracovních povinností, dokonce za obvyklou odměnu. Žádným z důkazů nebylo prokázáno, že by jednal mimo své pracovní povinnosti a že by byl také, nad rámec své mzdy ve firmě XXXXX, odměněn. Obžalovaný nedokázal přesně specifikovat ani doložit, komu revizní zprávu fyzicky předal a žádný ze svědků její převzetí také nepotvrdil. S odstupem 10 let si jen lze obtížně představit prokázání těchto relevantních skutečností, které by snad mohly svědčit v neprospěch obžalovaného a zejména jiné osoby za situace, kdy ani s kratším časovým odstupem nedokázali svědkové v rámci svých procesně řádných výpovědí v přípravném řízení tyto skutečnosti potvrdit. Svědek M.H. dokonce charakterizuje jednání obžalovaného jako tzv. dobrý skutek, za který je potrestán tím, že je trestně stíhán. Všechny provedené důkazy hodnotil nalézací soud v souladu s procesní zásadou „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaného. Prokázané skutečnosti svědčí spíše o domněnce, že zprávu o výchozí revizi zajistila firma XXXXX, jako možný mimosmluvní nadstandard, pro svého zákazníka, tj. firmu XXXXX. To se jeví jako logické, neboť tato společnost měla smluvní povinnost obstarat veškeré administrativní úkony a povolení pro firmu XXXXX s. r. o., jako žadatele o licenci.

38. Jestliže provedené důkazy i základní právní konstrukce žalované skutkové podstaty trestného činu podvodu svědčí o tom, že obžalovaný nemohl ani teoreticky v budoucnu tento trestný čin spáchat bez součinnosti s jiným subjektem, nemohl ho, podle názoru nalézacího soudu, ani sám připravovat. Dle ustálené soudní praxe by totiž mohl připravovat pouze vlastní trestné jednání, které směřuje k dokonání trestného činu, nebo alespoň k jeho pokusu. V přímé příčinné souvislosti s jeho vlastním jednáním by v budoucnu musel buď vzniknout následek předvídaný trestním zákonem, nebo by takový následek musel reálně alespoň hrozit. Vzhledem k tomu, že nebyla ani v nejmenším prokázána participace jiné fyzické osoby na trestném jednání obžalovaného, jsou tak zcela vyloučeny právní úvahy nalézacího soudu o příp. účastenství obžalovaného nejen ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, ale i účastenství ve formě organizátorství, návodu nebo pomoci. Takovéto účastenství ve smyslu ustanovení § 24 trestního zákoníku, pokud by hypoteticky na trestné jednání obžalovaného bylo aplikováno, totiž vyžaduje ustanovení osoby označené jako hlavní pachatel, jehož trestnou činnost by obžalovaný prokazatelně organizoval, naváděl jej k takové trestné činnosti anebo, jak bylo obvyklé v jiných trestních věcech, týkajících se FVE, mu k takové trestné činnosti pomáhal. Ve všech případech by však muselo být prokázáno, že jednal zcela úmyslně, vědomě.
39. V závěru si nalézací soud dovoluje podotknout, že vedle absence relevantního jednání, vedle absence zavinění ve formě úmyslu, absentuje také **motiv** jednání obžalovaného, byť je fakultativním znakem subjektivní stránky. Není zřejmé, jakým event. motivem by měl být obžalovaný veden k záměrnému vypracování této nepravdivé revizní zprávy. Prokazatelně nebylo zjištěno, že by byl na tom jakkoli finančně zainteresován nebo zainteresován jiným způsobem, např. protislužbou apod. Obžalovaný, jak sám uvedl a potvrdily to i další provedené důkazy, byl přesvědčen, že revizní zprávu dělá podle všech technických a právních pravidel a norem, jak ostatně postupoval vždy v minulosti. Kromě toho, z výpovědí svědků vyplynulo, že všem zúčastněným osobám bylo zřejmé, že elektrárna nebude do konce roku 2010 připojena, aby tak mohla získat mimořádně výhodné výkupní ceny oproti elektrárnám, které získají licenci a jsou uvedeny do provozu až v roce 2011. Obžalovaný nemohl být veden ani záměrem pomoci žadateli o licenci získat licenci ještě v roce 2010, když z hlediska nedokončení dalších částí bylo zřejmé, že elektrárna nebude připojena v roce 2010, i pokud tuto licenci získá. V závěru pak považuje nalézací soud za

nezbytné podotknout, že zásadu retroaktivity, nebo-li zpětnosti k tíži pachatele, je třeba vnímat nejen z hlediska vlastních trestněprávních předpisů, ale i z hlediska doprovodných právních norem a odpovídajících právních názorů. Nelze klást obžalovanému k tíži, že měl jiný odborný názor, než jaký se vyvinul v průběhu následujících let. Je zcela zřejmé, a to nejen v nyní projednávané trestní věci, že masivní, rozsáhlá a urychlená výstavba FVE v roce 2010 nebyla ze strany českého státu dostatečně nejen ekonomicky, ale zejména legislativně připravena. Na trestní odpovědnost obžalovaného pro jednání z roku 2010 nelze po právu, s ohledem na pravidla spravedlivého procesu, pohlížet právními názory, které se ustálily až v následujících letech díky rozhodnutí NSS ČR nebo NS ČR, jimiž argumentuje ostatně státní zástupce v podané obžalobě. Obtížně si lze představit, že obžalovaný, jako řadový revizní technik, mohl předvídat vývoj těchto právních a odborných názorů, resp. i situaci, kdy o několik let později bude akceptováno právě a pouze stanovisko ČVÚT Praha k nutnosti osadit FVE všemi panely v době zpracování zprávy o výchozí revizi. Tedy, že nebude akceptováno odlišné stanovisko, které je prezentováno např. ze strany VÚT Brno a soudních znalců v nyní projednávané trestní věci, resp. shodně s nimi i např. jinými renomovanými odbornými institucemi, např. Vysokou školou báňskou, Technická univerzita Ostrava, jak je soudu známo z dalších projednávaných trestních věcí.

40. Na základě shora provedeného dokazování dospěl nalézací soud k závěru, že skutková zjištění, učiněná na základě vyčerpávajícího dokazování u hlavního líčení, neskýtají podklad pro vyslovení jednoznačného závěru o vině obžalovaného v intencích obžaloby. V souladu s důsledně aplikovanou zásadou „in dubio pro reo“, tedy v případě pochybností ve prospěch obžalovaného, majíce na zřeteli elementární pravidla spravedlivého procesu, proto soud vyslovil zprošťující výrok ve smyslu ustanovení § 226 písm. b) trestního řádu. Žalovaný skutek se dílem stal, avšak soud dospěl k závěru, že nebyly prokázány znaky trestného činu, vyžadovaného zákonem.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Brno 2. února 2021

JUDr. Jaroslava Bartošová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Nina Beranová

